

החלקים הארמיים של המקרא

מקור ותרגום עברי מילולי
שורה מול שורה

תורגם על ידי דן בארי

ירושלים תשס"ד

<p>בראשית לא מז. ויקרא לו לבן, "גל עדות", ויצקב קרא לו גלעד.</p>	<p>בראשית לא מז: ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויצקב קרא לו גלעד:</p>
<p>ירמיה י יא. פנה תאמרו להם: האלהים אשר השמים והארץ לא עשו, יאבדו מן הארץ ומן תחת השמים האלה.</p>	<p>ירמיה י יא: פנה תאמרון להום אלהיא הי שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומן תחות שמיא אלה:</p>
<p>דניאל ב-ז פרק ב. ד. המלך, לעולמים תיה! אמר החלום לעבדיך, והפתרון נגיד. ה.</p>	<p>דניאל ב-ז פרק ב. ד: מלכא לעלמין תיי אמר חלמא לעבדיך ופשרא נחוא: ה:</p>
<p>עונה המלך ואומר לפשדים: תהבר ממני הלה, אם לא תודיעוני החלום ופתרונו, נתחיים תעשו, ובתיכם עיים ישמו. ו.</p>	<p>ענה מלכא ואמר לכשדיא מלתא מגי אזדא הן לא תהודעוני חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון נולי יתשמוז: ו:</p>
<p>ואם החלום ופתרונו תגידו, מתנות ומענק וכבוד גדול תקבלו מלפני, אם פן, החלום ופתרונו הגידוני!</p>	<p>והן חלמא ופשרה תהחון מתנן ונבזבה ויקר שגיא תקבלון מן קדמי להן חלמא ופשרה החוני:</p>

<p>ז. ענו שנית ואמרים: המלך החלום יאמר לעבדיו, והפתרון נגיד.</p>	<p>ז: ענו תנינות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחורה:</p>
<p>ח. עונה המלך ואומר: על נכון יודע אני, שזמן אתם קונים, מפני שראיתם, שמאמת ממני הדבר.</p>	<p>ח: ענה מלכא ואמר מן יציב ידע אנה די עדנא אנתון זבנין פל קבל די חזיתון די אודא מני מלתא:</p>
<p>ט. שאם החלום לא תגידוני, אחד הוא דינכם, ודבר כוזב ונפסד הכינותם לאמר לפני, עד אשר הזמן ישתנה, אם כן, החלום אמרו לי, ואדע שפתרונו תגידוני.</p>	<p>ט: די הן חלמא לא תהודענני חדה היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה הזמנתון למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחונני:</p>
<p>י. ענו הפשדים לפני המלך ואמרים: אין אדם על היבשה, אשר דבר המלך יוכל להגיד, מפני שכל מלך גדול ומושל, דבר פנה לא שאל, מכל חרטם ואשף וכשדי.</p>	<p>י: ענו כשדיא קדם מלכא ואמרין לא איתי אנש על יבשתא די מלת מלכא יוכל להחונה פל קבל די פל מלך רב ושליט מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואשף וכשדי:</p>
<p>יא. והדבר אשר המלך שואל כבוד, ואחר אין אשר יגידנו לפני המלך, אלא אלהים אשר מגוריהם עם הבשר אינם.</p>	<p>יא: ומלתא די מלכה שאל יקירה ואחרן לא איתי די יחונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהון עם בשרא לא איתוהי:</p>
<p>יב. עקב זאת המלך פעס וקצף הרבה, ואמר להשמיד את כל חכמי בבל.</p>	<p>יב: פל קבל דנה מלכא בנס וקצף שגיא ואמר להובקה לכל חכמי בבל:</p>
<p>יג.</p>	<p>יג.</p>

<p>וְהַפְקֵהָ יְצָאָה, וְהַחֲכָמִים נְהַרְגִים, וְנִדְרָשׁוּ דְנִיָּאל נְחֻבְרִיו לְהַתְרַג. י.ד. אָז הִנֵּיאל הִשִּׁיב עֲצָה וְטַעַם, לְאַרְיֹוֹף גְּדוֹל הַטְּבָחִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר יְצָא לְהַרְג אֶת חֲכָמֵי בָּבֶל. טו. עוֹנָה וְאוֹמֵר לְאַרְיֹוֹף הַמוֹשֵׁל שֶׁל הַמֶּלֶךְ: עַל מָה תִּדְיִן דְּוַחֲף מִלְּפָנַי הַמֶּלֶךְ? אָז [אֶת] הַדְּבָר הַדּוֹדִיעַ אַרְיֹוֹף לְדְנִיָּאל. טז. וְדְנִיָּאל בָּא וּבִקֵּשׁ מִן הַמֶּלֶךְ, שִׁיתֵּן לוֹ זְמַן וְהַפְתְּרוֹן יִגִּיד לְמֶלֶךְ. יז. אָז הִנֵּיאל לְבֵיתוֹ הִלְךְ, וְלִחְנֻנְיָה מִישָׂאל וְעֻזְרִיָּה חֻבְרִיו הַדְּבָר הַדּוֹדִיעַ. יח. וְרַחֲמִים לְבִקֵּשׁ מִלְּפָנַי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם עַל הַסּוּד הַזֶּה, שֶׁלֹּא יֵאבְדוּ דְנִיָּאל וְנְחֻבְרִיו עִם שְׂאֵר חֲכָמֵי בָּבֶל. יט. אָז לְדְנִיָּאל בְּחֻזֹן הַלֵּילָה הַסּוּד נִגְלָה, אָז הִנֵּיאל מְבַרֵךְ אֶת אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. כ. עוֹנָה דְנִיָּאל וְאוֹמֵר: יְהִיָּה שְׁמוֹ שֶׁל הָאֵל מְבוֹרָךְ, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, אֲשֶׁר חֲחַכְמָה וְהַגְּבוּרָה שָׁלוֹ הִיא. כא. וְהוּא מְשַׁנֵּה הַעֲתִים וְהַזְּמַנִּים,</p>	<p>יג: וְדָתָא נְפֻקָת וְחַכְמֵיָא מִתְקַטְלִין וּבְעוֹ הִנֵּיאל וְחֻבְרוּהִי לְהַתְקַטְלָה: יד: בְּאֲדִינָן הִנֵּיאל הִתִּיב עֲטָא וְטַעַם לְאַרְיֹוֹף רַב טְבָחֵיָא דִּי מִלְּכָא דִּי נִפְק לְקַטְלָה לְחַכְמֵי בָּבֶל: טו: עֻנָה וְאוֹמֵר לְאַרְיֹוֹף שְׁלִיטָא דִּי מִלְּכָא עַל מָה דְתָא מְהַחְצָפָה מִן קְדָם מִלְּכָא אֲדִינָן מִלְּתָא הוֹדַע אַרְיֹוֹף לְדְנִיָּאל: טז: וְדְנִיָּאל עַל וּבְעָה מִן מִלְּכָא דִּי זְמַן יִנְתֵּן לָהּ וּפְשָׂרָא לְהַחְוִיָה לְמִלְּכָא: יז: אֲדִינָן הִנֵּיאל לְבֵיתָהּ אֲזַל וְלִחְנֻנְיָה מִישָׂאל וְעֻזְרִיָּה חֻבְרוּהִי מִלְּתָא הוֹדַע: יח: וְרַחֲמִין לְמַבְעָא מִן קְדָם אֱלֹהֵי שְׁמַיָּא עַל הַזֶּה דְנָה דִּי לֹא יְהַבְדוֹן הִנֵּיאל וְחֻבְרוּהִי עִם שְׂאֵר חַכְמֵי בָּבֶל: יט: אֲדִינָן לְדְנִיָּאל בְּחֻזָּא דִּי לִילֵיא הַזֶּה גְּלִי אֲדִינָן הִנֵּיאל בְּרַף לְאֱלֹהֵי שְׁמַיָּא: כ: עֻנָה דְנִיָּאל וְאוֹמֵר לְהוּא שְׁמָה דִּי אֱלֹהֵיָא מְבַרְכָּךְ מִן עֲלְמָא וְעַד עֲלְמָא דִּי חֲחַכְמָתָא וּגְבוּרָתָא דִּי לָהּ הִיא: כא: וְהוּא מְשַׁנֵּה הַעֲתִים וְהַזְּמַנִּים,</p>
--	---

<p>מַעֲבִיר מַלְכִים וּמַעֲמִיד מַלְכִים, נֹתֵן חֲחֻקָּה לְחַכְמִים וְהַמְדָּע לְיֹדְעֵי בִינָה. כב. הוא מַגְלֵה הַעֲמֻקּוֹת וְהַנְּסֻתוֹת, יֹדֵעַ מַה בַּחֲשָׁף, וְהָאֹר עִמּוֹ שׁוֹכֵן. כג. לֵךְ אֲלוֹהֵי אַבֹּתַי, מוֹדָה וּמִשְׁבַּח אֲנִי, אֲשֶׁר חֲחֻקָּה וְהַגְּבוּרָה נָתַתָּ לִי, וְעַתָּה הוֹדַעְתָּנִי אֲשֶׁר בִּקְשָׁנוּ מִמֶּךָ, אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ הוֹדַעְתָּנוּ. כד. בְּעֻקְבוֹת זֹאת דְּנִיֵּאל בָּא אֶל אַרְיֹה, אֲשֶׁר מִנָּה הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד אֶת חַכְמֵי בָּבֶל, הֵלֵךְ וְכָף אָמַר לוֹ: אֶת חַכְמֵי בָּבֶל אֵל תִּשְׁמִיד, הִבִּיאֲנִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וְהַפְתְּרוֹן לַמֶּלֶךְ אֶגִּיד. כה. אֲזַ אַרְיֹה בְּזִרְיוֹת הִבִּיא אֶת דְּנִיֵּאל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וְכָף אָמַר לוֹ: אֲשֶׁר מִצְּאֵתִי אִישׁ מִבְּנֵי הַגּוֹלָה שֶׁל יְהוּדָה, אֲשֶׁר הַפְתְּרוֹן לַמֶּלֶךְ יוֹדִיעַ. כו. עוֹנָה הַמֶּלֶךְ וְאוֹמֵר לְדְנִיֵּאל, אֲשֶׁר שָׁמוּ בְּלִטְשָׁאצֵּר: הִישָׁף יָכֹל לְהוֹדִיעַנִי, הַחֲלוֹם אֲשֶׁר רָאִיתִי וּפְתָרוֹנוֹ? כז. עוֹנָה דְנִיֵּאל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְאוֹמֵר: הַסּוֹד אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ שׁוֹאֵל, לֹא חַכְמִים אֲשָׁפִים חֲרֻטִּים קוֹסְמִים, יְכַלִּים לְהַגִּיד לַמֶּלֶךְ.</p>	<p>וְהוּא מְהַשְׁנֵא עֲדִנְיָא וְזִמְנֵיָא מְהַעֲדָה מַלְכִין וּמְהַקִּים מַלְכִין יְהִיב חַכְמָתָא לְחַפְיָמִין וּמַנְדָּעָא לְיֹדְעֵי בִינָה: כב: הוא גָּלָא עֲמִיקָתָא וּמְסֻתָתָא יָדַע מָה בַחֲשׁוּכָא וְנִהוּרָא עִמָּה שָׂרָא: כג: לֵךְ אֱלֹהֵי אַבְהָתֵי מִהוּדָא וּמִשְׁבַּח אָנָּה הִי חַכְמָתָא וּגְבוּרָתָא יְהִבְתָּ לִי וּכְעַן הוֹדַעְתָּנִי הִי בְעֵינָא מִנָּךְ הִי מֵלֵת מַלְכָּא הוֹדַעְתָּנָא: כד: כָּל קָבֵל דְנָה דְנִיֵּאל עַל עַל אַרְיֹה הִי מִנֵּי מַלְכָּא לְהוֹבְדָה לְחַפְיָמִי בָּבֶל אֲזַל וְכֹן אָמַר לָהּ לְחַפְיָמִי בָּבֶל אֵל תְּהוּבֵד הַעֲלֵנִי קְדָם מַלְכָּא וּפְשָׂרָא לַמֶּלֶךְ אַחֲוָא: כה: אֲדִין אַרְיֹה בְּהַתְּבַהֲלָה הַנְּעַל לְדְנִיֵּאל קְדָם מַלְכָּא וְכֹן אָמַר לָהּ הִי תִשְׁפַּתַּת גְּבַר מִן בְּנֵי גְלוּתָא הִי יְהוּד הִי פְשָׂרָא לַמֶּלֶךְ יְהוּדַע: כו: עֹנָה מַלְכָּא וְאוֹמֵר לְדְנִיֵּאל הִי שְׁמָה בְּלִטְשָׁאצֵּר הֵאִיתִיךָ כְּהֵל לְהוֹדַעְתָּנִי חֲלָמָא הִי חֲזִית וּפְשָׂרָה: כז: עֹנָה דְנִיֵּאל קְדָם מַלְכָּא וְאוֹמֵר רְנָה הִי מַלְכָּא שְׁאֵל לֹא חַפְיָמִין אֲשָׁפִין חֲרֻטִּים גְּזֻרִין</p>
---	--

<p>כח. אַבְל יֵשׁ אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְגַלֵּה רִזִּים, וְהוֹדִיעַ לְמַלְאָךְ נְבוּכַדְנֶצַּר מַה שְׁיֵהְיֶה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. חֲלוּמְךָ וּמְרָאֵי רֵאשֶׁךְ עַל מִשְׁכַּבְּךָ זֶה הוּא: כט. אַתָּה הַמְּלָךְ, מִחֲשַׁבְוֹתֶיךָ עַל מִשְׁכַּבְּךָ עָלוּ, מַה שְׁיֵהְיֶה אַחֲרֵי זֶה, וּמְגַלֵּה הַרְזִים הוֹדִיעַךָ מַה שְׁיֵהְיֶה. ל. וְאֲנִי לֹא בְּחֻמָּה אֲשֶׁר יֵשׁ בִּי מִכָּל הַחַיִּים, הָרַז הַזֶּה נִגְלָה לִּי, אֲלֹא עַל מְנַת שְׁהַפְתָּרוֹן לְמַלְאָךְ יוֹדִיעוּ, וּמִחֲשַׁבוֹת לְבָבְךָ תִּדְעֵ. לא. אַתָּה הַמְּלָךְ, רוֹאֶה הָיִיתָ, וְהִנֵּה פֶסֶל אֶחָד גָּדוֹל. תִּפְסֹל הֵהוּא גָּדוֹל, וּמְאוּרוֹ יָתֵר, עוֹמֵד מוֹלְךְ, וּמְרָאֵהוּ נוֹרָא. לב. תִּפְסֹל הֵהוּא, רֵאשׁוֹ שֶׁל זָהָב טוֹב, חֲזָהוּ וּזְרוּעוֹתָיו שֶׁל כֶּסֶף, בְּטָנוּ וּיְרִכָיו שֶׁל נְחֹשֶׁת; לג. שׁוֹקִיו שֶׁל בְּרֹזֶל, רִגְלָיו, מֵהֶם שֶׁל בְּרֹזֶל, וּמֵהֶם שֶׁל חָרָס. לד. רוֹאֶה הָיִיתָ, עַד אֲשֶׁר נִתְקָה אֶבֶן שְׁלֹא בְּיָדִים, וְהִכְתָּה אֶת הַפֶּסֶל עַל רִגְלָיו שֶׁל הַבְּרֹזֶל, וְהַחָרָס, וְרִסְקָה אוֹתָם.</p>	<p>יְכַלִּין לְהַחְזִיגָה לְמַלְכָּא: כח: בְּרַם אִיתִי אֱלֹהִים בְּשָׁמַיָּא גְּלֵא רִזִּין וְהוֹדִיעַ לְמַלְכָּא נְבוּכַדְנֶצַּר מַה הִי לְהוֹא בְּאַחֲרִית יוֹמֵיָא חֲלוּמְךָ וְחֲזוּי רֵאשֶׁךְ עַל מִשְׁכַּבְּךָ דְּנָה הוּא: כט: אַנְתָּ מַלְכָּא רַעִיוֹנְךָ עַל מִשְׁכַּבְּךָ סִלְקוּ מַה הִי לְהוֹא אַחֲרֵי דְנָה וְגֵלֵא רִזֵּיא הוֹדִיעַךָ מַה הִי לְהוֹא: ל: וְאַנְהָ לֹא בְּחֻמָּה הִי אִיתִי בִּי מִן כָּל חַיֵּיא רִזָּא דְנָה גְּלֵי לִי לְהֵן עַל הַבְּרַת הִי פִשְׁרָא לְמַלְכָּא יְהוֹדִיעוּן וְרַעִיוֹנֵי לְבַבְךָ תִּנְדַע: לא: אַנְתָּ מַלְכָּא חֲזָה הוּיִתְּ וְאֵלוֹ צִלְמֵם חַד שְׁגֵיא צִלְמָא דִּפְנֵן רַב וְזִינָה יִתִּיר קָאִם לְקַבְּלָךְ וְרוּחַ דְּחִיל: לב: הוּא צִלְמָא רֵאשֶׁה הִי דְהַב טָב חֲדוּהִי וּדְרַעוּהִי הִי כֶסֶף מְעוּהִי וְיִרְכַתָּה הִי נְחֹשׁ: לג: שְׁקוּהִי הִי פְרֹזֶל רִגְלוּהִי מְנַהוֹן הִי פְרֹזֶל וּמְנַהוֹן הִי תִסְפֵּי: לד: חֲזָה הַנּוּיִתְּ עַד הִי הַתְּגַזְרַת אֶבֶן הִי לֹא בִיִּרְיֵן וּמִחַת לְצִלְמָא עַל רִגְלוּהִי הִי פְרֹזֶלָא וְחַסְפָּא וְהַדְקַת הַמוֹן:</p>
---	--

<p>לה. אז רסקו פֿאַחת, הברזל, החרס, הנחשת, הפסף והזהב, והיו כְּמוֹץ מִגְרָגֵי קִיץ, וְנִשְׁאַה אוֹתָם הָרוּחַ, וְכָל מְקוֹם לֹא נִמְצָא לָהֶם. וְהָאֵבֶן אֲשֶׁר הִכְתָּה אֶת הַפֶּסֶל, הִיְתָה לְהַר גָּדוֹל וּמְלֹאָה כָּל הָאָרֶץ. לו. זֶה הַחֲלוּם, וּפְתָרוֹנוֹ נֹאמַר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. לז. אֵתָה הַמֶּלֶךְ, מֶלֶךְ הַמְּלָכִים, אֲשֶׁר אֱלוֹהֵי הַשָּׁמַיִם הַמְּלָכוֹת הַחֹסֵן וְהַפֹּחַ וְהַכְּבוֹד נָתַן לָךְ. לח. וּבְכָל אֲשֶׁר שׁוֹכְנִים בְּגֵי אָדָם, חַיּוֹת הַשָּׂדֶה וְעוֹף הַשָּׁמַיִם נָתַן בְּיָדְךָ וְהַשְׁלִיטָךָ בְּכֻלָּם. אֵתָה הָרֹאשׁ שֶׁל הַזָּהָב. לט. וְאַחֲרֶיךָ תַעֲמֹד מְלָכוֹת אַחֲרֶיךָ, שְׂפֵלָה מִמֶּךָ, וּמְלָכוֹת שְׁלִישִׁית אַחֲרֶיךָ, שֶׁל הַנְּחֹשֶׁת, אֲשֶׁר תִּשְׁלַט בְּכָל הָאָרֶץ. מ. וּמְלָכוֹת רְבִיעִיָּה תִהְיֶה חֹזְקָה כְּבָרוֹל, כָּל עֲמַת שֶׁהַבְּרוֹזֶל מְרַסֵּק וּמוֹעֵד תְּכַל, וּכְבָרוֹל אֲשֶׁר מְרַצֵּץ, כָּל אֵלֶּה תְרַסֵּק וְתִרְצֵץ. מא. וְאֲשֶׁר רְאִיתָ הַרְגָלִים וְהָאֲצָבָעוֹת, מֵהֶם חָרַס שֶׁל יוֹצֵר, וּמֵהֶם בְּרוֹזֶל, מְלָכוֹת מְפֹלְגָת תִּהְיֶה,</p>	<p>לה: בְּאֲדִינָן הָקוֹ כְּתֻדָּה פְּרוֹזֶלָא חֲסָפָא נְחֹשֶׁא כְּסָפָא וְדִהָבָא וְהוּוּ כְּעוֹר מִן אֲדָרֵי קִיט וּנְשָׂא הַמּוֹן רוּחָא וְכָל אֲתַר לֹא הִשְׁתַּכַּח לְהוּן וְאֵבֶנָא הִי מְחַת לְצִלְמָא הָת לְטוֹר רַב וּמְלַת כָּל אֶרְעָא: לו: זֶנָּה חֲלֻמָּא וּפְשָׁרָהּ נֹאמַר קָדָם מֶלֶכָא: לז: אַתָּה מֶלֶכָא מֶלֶךְ מְלָכִיא הִי אֱלֹהֵי שָׁמַיָא מְלָכוֹתָא חֹסֵנָא וְתִקְפָּא וַיִּקְרָא יְהוָה לָךְ: לח: וּבְכָל הִי דְאָרִינָן בְּגֵי אֲנִשָּׂא חַיּוֹת בְּרָא וְעוֹף שָׁמַיָא יְהוָה בְּיָדְךָ וְהַשְׁלִיטָךָ בְּכָל־הוּן אַתָּה רֹאשָׁה הִי דִּהָבָא: לט: וּבְתַרְךָ תְּקוּם מְלָכוֹ אַחֲרֵי אֶרְעָא מִנְךָ וּמְלָכוֹ תְּלִיתַיָּא אַחֲרֵי הִי נְחֹשֶׁא הִי תִשְׁלַט בְּכָל אֶרְעָא: מ: וּמְלָכוֹ רְבִיעִיָּה תִּהְוֵא תְּקִיפָה כְּפְרוֹזֶלָא כָּל קָבֵל הִי פְרוֹזֶלָא מְהַדֵּק וְחֹשֶׁל כָּלָא וּכְפְרוֹזֶלָא הִי מְרַעַע כָּל אֲלִין תְּדַק וְתִרְעַע: מא: וְדִי חֲזִיטָה רְגָלִיא וְאֲצָבָעוֹתָא מִנְהוּן חֲסָפָא הִי פְתָר וּמִנְהוּן פְּרוֹזֶל מְלָכוֹ פְּלִיגָה תִּהְוֵא</p>
--	--

ומן נצבתא די פרזלא להוא בה
 כל קבל די חזיתה פרזלא מערב בתספ
 טינא:
 מב:
 ואצבעת רגליא מנהון פרזל ומנהון תספ
 מן קצת מלכותא תהה תקיפה
 ומנה תהה תבירה:
 מג:
 די חזית פרזלא מערב בתספ טינא
 מתערבין להון בזרע אנשא
 ולא להון דבקין דנה עם דנה
 הא כדי פרזלא לא מתערב עם תספא:
 מד:
 וביומיהון די מלכיא אנון
 יקים אלה שמיא
 מלכו די לעלמין לא תתחבל
 ומלכותה לעם אחרן לא תשתבק
 תדק ותסיף כל אלין מלכותא
 והיא תקום לעלמיא:
 מה:
 כל קבל די חזית
 די מטורא אתגזרת אבן די לא בידין
 והדקת פרזלא נחשא תספא כספא ודהבא
 אלה רב הודע למלפא מה די להוא אחרי
 דנה
 ויציב תלמא ומיהימן פשרה:
 מו:
 באדין מלפא נבוכדנצר נפל על אנפיה
 ולדניאל סגד
 ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה:
 מז:
 ענה מלפא לדניאל ואמר

ומן תחזק של הפרזל יהיה בה,
 כמו שראית הפרזל מערב בתספ הטיט.
 מב.
 ואצבעות הרגלים, מהם פרזל ומהם תספ,
 מקצת המלכות תהיה תזקה,
 וממנה תהיה שבירה.
 מג.
 אשר ראית הפרזל מערב בתספ הטיט,
 מערכים יהיו בזרע האדם,
 ולא יהיו דבקים זה עם זה,
 הנה כמו שתפרזל לא מערב עם התספ.
 מד.
 ובמיהם של המלכים האלה,
 יעמיד אלוה השמים
 מלכות אשר לעולמים לא תגזק,
 והמלכות לעם אחר לא תעזב,
 תרסק ותכלה כל אלה המלכיות,
 והיא תעמד לעולמים.
 מה.
 לעמת שראית
 שמן החר נתקה אבן אשר לא בידים,
 ורסקה הפרזל, הנחשת, החרס, הכסף והזהב,
 אלוה גדול הודיע למלך מה שיהיה אחרי
 זה,
 ונכון החלום ונאמן פתרונו.
 מו.
 אז המלך נבוכדנצר נפל על פניו,
 ולדניאל השתחנה,
 ומנחה וקטרות אמר לנסף לו.
 מז.
 עונה תמלך לדניאל ואומר:
 אמת אשר אליכם הוא אלוה אלהים,

מן קשט די אַלְהָכוֹן הוּא אֱלֹה אֱלֹהִין

וּמְרָא מְלָכִין וְגַלְהָ רִזִין

דִּי יִכְלֹתָ לְמַגְלָא רְזָה דְנָה:

מח:

אָדִין מְלָכָא לְדַנְיָאל רַבִּי

וּמִתְנַן רַבְרַבֵּן שְׁגִיאֵן יְהִיב לֵה

וְהַשְׁלִטָה עַל כָּל מְדִינַת בְּבֶל

וְרַב סַגְיָין עַל כָּל חַפְיָמֵי בְּבֶל:

מט:

וְדַנְיָאל בְּעָא מִן מְלָכָא

וּמַנִּי עַל עֲבִידְתָּא דִּי מְדִינַת בְּבֶל

לְשִׁדְרָךְ מִישָׁף וְעֵבֵד נְגוּ

וְדַנְיָאל בְּתַרְע מְלָכָא:

פרק ג

א:

נְבוּכַדְנֶצַּר מְלָכָא עֵבֵד צֵלָם דִּי דְהַב

רוּמָה אַמִּין שְׁתִּין פְּתִיָה אַמִּין שְׁת

אַקִימָה בְּבַקְעַת דְּוִרָא בְּמְדִינַת בְּבֶל:

ב:

וּנְבוּכַדְנֶצַּר מְלָכָא שְׁלַח

לְמַכְנִשׁ לְאַחַשְׁדְּרָפְנִיא סַגְיָא וּפְחֹתָא

אַדְרַגְזָרְיָא גְדַבְרִיא דְּתַבְרִיא תְּפִתִּיא

וְכָל שְׁלֹטְנֵי מְדִינְתָא

לְמַתָּא לְחַנְפַת צֵלְמָא

דִּי הָקִים נְבוּכַדְנֶצַּר מְלָכָא:

ג:

בְּאִדִּין מִתְפַּנְשִׁין אַחַשְׁדְּרָפְנִיא סַגְיָא וּפְחֹתָא

אַדְרַגְזָרְיָא גְדַבְרִיא דְּתַבְרִיא תְּפִתִּיא

וְכָל שְׁלֹטְנֵי מְדִינְתָא

לְחַנְפַת צֵלְמָא דִּי הָקִים נְבוּכַדְנֶצַּר מְלָכָא

וְקִאֲמִין לְקַבֵּל צֵלְמָא דִּי הָקִים נְבוּכַדְנֶצַּר:

וְאָדִין מְלָכִים וּמַגְלָה רְזִים,

אֲשֶׁר יִכְלֹתָ לְגַלּוֹת הַסּוּד הַזֶּה.

מח.

אָז תְּמַלֵּךְ אֶת דַּנְיָאל גְּדֹל,

וּמִתְנֹת גְּדוּלוֹת רַבּוֹת נָתַן לוֹ,

וְהַשְׁלִיטוּ עַל כָּל מְדִינַת בְּבֶל,

וְרַב סַגְיָים עַל כָּל חַכְמֵי בְּבֶל.

מט.

וְדַנְיָאל בִּקֵּשׁ מִן תְּמַלֵּךְ,

וּמָנָה עַל הַמְּלָאכָה שֶׁל מְדִינַת בְּבֶל,

אֶת שְׁדֵרְךָ מִישָׁף וְעֵבֵד נְגוּ,

וְדַנְיָאל בָּשַׁעַר הַמְּלָךְ.

פרק ג.

א.

נְבוּכַדְנֶצַּר תְּמַלֵּךְ עָשָׂה פֶּסֶל שֶׁל זָהָב,

גָּבְהוּ אַמּוֹת שְׁשִׁים, רַחְבּוֹ אַמּוֹת שֵׁשׁ,

הִקִּימוֹ בְּבַקְעַת דְּוִרָא בְּמְדִינַת בְּבֶל.

ב.

וּנְבוּכַדְנֶצַּר תְּמַלֵּךְ שְׁלַח

לְכַנְס אֶת הַנְּצִיבִים הַסַּגְיָים וְהַפְּחוֹת,

הַיּוֹעֲצִים, הַגְּזַבְרִים, הַשׁוֹפְטִים, הַשׁוֹטְרִים,

וְכָל מוֹשְׁלֵי הַמְּדִינּוֹת,

לְבוֹא לְחַנְפַת הַפֶּסֶל

שֶׁהֶעֱמִיד נְבוּכַדְנֶצַּר תְּמַלֵּךְ.

ג.

אָז נֶאֱסָפִים הַנְּצִיבִים, הַסַּגְיָים וְהַפְּחוֹת,

הַיּוֹעֲצִים, הַגְּזַבְרִים, הַשׁוֹפְטִים, הַשׁוֹטְרִים,

וְכָל מוֹשְׁלֵי הַמְּדִינּוֹת,

לְחַנְפַת הַפֶּסֶל אֲשֶׁר הֶעֱמִיד נְבוּכַדְנֶצַּר תְּמַלֵּךְ,

וְעוֹמְדִים מוֹל הַפֶּסֶל אֲשֶׁר הֶעֱמִיד נְבוּכַדְנֶצַּר.

ד.

<p>וְהִפְרוּזוֹ קוֹרָא בְּכַח: לְכֶם אוֹמְרִים, הָעַמִּים, הָאֲמוֹת וְהַלְשׁוֹנוֹת, ה. בַּעַת אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוֹן קוֹל הַקָּרוֹן, הַחֲלִיל, תֶּף, כְּנֹר, נֶבֶל, דּוּחֲלִיל וְכָל מִינֵי הַזָּמֶר, תִּפְלוּ וְתִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָסֶל הַזֶּהָב אֲשֶׁר הָעַמִּיד נְבוּכַדְנֶצַּר הַמֶּלֶךְ. ו. וּמִי שֶׁלֹּא יִפֹּל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה, בָּהּ בִּשְׁעָה, יִשְׁלַף לְתוֹף כִּכְשֵׁן הָאֵשׁ הַבוֹעֶרֶת. ז. אָז בּוּ בְּזִמְנָה, כַּאֲשֶׁר שׁוֹמְעִים כָּל הָעַמִּים קוֹל הַקָּרוֹן, הַחֲלִיל, תֶּף, כְּנֹר, נֶבֶל, וְכָל מִינֵי הַזָּמֶר, נוֹפְלִים כָּל הָעַמִּים, הָאֲמוֹת וְהַלְשׁוֹנוֹת, מִשְׁתַּחֲוִים לְפָסֶל הַזֶּהָב אֲשֶׁר הָעַמִּיד נְבוּכַדְנֶצַּר הַמֶּלֶךְ. ח. אָז בּוּ בְּזִמְנָה, קָרְבוּ אַנְשֵׁים כְּשִׂדִּים וְאָכְלוּ בִּשְׂרָם שֶׁל הַיְהוּדִים. ט. עָנוּ וְאוֹמְרִים לְנְבוּכַדְנֶצַּר הַמֶּלֶךְ: הַמֶּלֶךְ, לְעוֹלָמִים חֵיהָ! י. אֲתָהּ, הַמֶּלֶךְ, שְׂמֵת צוּ, שֶׁכֶּל אִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁמַע קוֹל הַקָּרוֹן, הַחֲלִיל, תֶּף, כְּנֹר, נֶבֶל, דּוּחֲלִיל, וְכָל מִינֵי הַזָּמֶר, יִפֹּל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְפָסֶל הַזֶּהָב.</p>	<p>ד: וְכִרְוֹזָא קִרְא בְּחֵיל לְכוּן אֲמַרִין עַמְמַיָּא וְלִשְׁנַיָּא: ה: בַּעֲדָנָא דִּי תִשְׁמָעוֹן קִל קִרְנָא מִשְׁרוּקִיתָא קִיתְרוֹס סַבְכָּא פְּסַנְתְּרִין סוּמְפַנְיָה וְכָל זְנֵי זְמֶרָא תִּפְלוּן וְתִסְגְּדוּן לְצֻלְם דִּהֲבָא דִּי הָקִים נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא: ו: וּמִן דִּי לֹא יִפֹּל וַיִּסְגֵּד בָּהּ שַׁעֲתָא יִתְרַמָּא לְגוּא אַתּוּן נוּרָא יִקְדָּתָא: ז: כָּל קָבַל דִּנְהָ בָּהּ זְמַנָּא כְּדֵי שְׁמַעִין כָּל עַמְמַיָּא קִל קִרְנָא מִשְׁרוּקִיתָא קִיתְרוֹס־שַׁבְכָּא פְּסַנְטְרִין וְכָל זְנֵי זְמֶרָא נְפִלִין כָּל עַמְמַיָּא אֲמַיָּא וְלִשְׁנַיָּא סַגְדִּין לְצֻלְם דִּהֲבָא דִּי הָקִים נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא: ח: כָּל קָבַל דִּנְהָ בָּהּ זְמַנָּא קָרְבוּ גְבַרִין כְּשִׂדִּיָּין וְאָכְלוּ קִרְצִיָּהוּן דִּי יְהוּדַיָּא: ט: עָנוּ וְאִמְרִין לְנְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא מַלְכָּא לְעוֹלָמִין חֵיִי: י: אַתָּה מַלְכָּא שְׂמֵת טַעַם דִּי כָּל אַנְשֵׁי דִי יִשְׁמַע קִל קִרְנָא מִשְׁרוּקִיתָא קִיתְרוֹס־שַׁבְכָּא פְּסַנְתְּרִין וְסִיפְנֵיָה וְכָל זְנֵי זְמֶרָא</p>
---	--

<p>יא. ומי שלא יפל וישתחוה, ישלף לתוך כבשן האש הבוערת.</p> <p>יב. יש אנשים יהודים, אשר הפקדת אותם על מלאכת מדינת בבל, שדרך מישף ועבד נגו; האנשים ההם לא שמו עליך המלך לב, את אלהיך לא עובדים, ולפסל הזהב אשר הצבת, לא משתחוים.</p> <p>יג. אז נבוכדנצר ברגז וחמה, אמר להביא את שדרך מישף ועבד נגו. אז האנשים ההם הוכאו לפני המלך.</p> <p>יד. עונה נבוכדנצר ואומר להם: האמנם, שדרך מישף ועבד נגו, את אלהי אינכם עובדים, ולפסל הזהב אשר הצבתי לא משתחוים?</p> <p>טו. עתה, אם הנכם מוכנים שבזמן שתשמעון קול הקרן, הקליל, תף, פנור, נבל, דוחליל, וכל מיני הזמר, תפלו ותשתחוו לפסל אשר עשיתי. ואם לא תשתחוו, בה בשעה, תשלכו לתוך כבשן האש הבוערת, ומי הוא אלוה אשר יושיעכם מדי!</p> <p>טז. ענו שדרך מישף ועבד נגו, ואומרים למלך נבוכדנצר: לא צריכים אנחנו על זה דבר להשיבך.</p>	<p>יפל ויסגד לצלם דהבא:</p> <p>יא: ומן די לא יפל ויסגד יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא:</p> <p>יב: איתי גבריין יהודאין די מנית יתהון על עבדת מדינת בבל שדרך מישף ועבד נגו גבריאי אלף לא שמו עלך מלכא טעם לאלהיך לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין:</p> <p>יג: באדין נבוכדנצר ברגז וחמה אמר להיתיה לשדרך מישף ועבד נגו באדין גבריאי אלף היתיו קדם מלכא:</p> <p>יד: ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדא שדרך מישף ועבד נגו לאלהי לא איתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין:</p> <p>טו: כען הן איתיכון עתדין די בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וסומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלמא די עבדת והן לא תסגדון בה שעתה תתרמון לגוא אתון נורא יקדתא ומן הוא אלה די ישיזבכון מן ידי:</p> <p>טז: ענו שדרך מישף ועבד נגו ואמריין למלכא נבוכדנצר</p>
---	--

<p>יז. אַם יֵשׁ [בְּרִצּוֹנוֹ], אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹבְדִים,</p>	<p>לֹא חֲשַׁחִין אֲנַחְנָה עַל דְּנָה פִתְגָם לְהִתְבּוֹתֶהָ:</p>
<p>יכל לְהוֹשִׁיעֵנו מִן כְּבֹשֶׁן הָאֵשׁ הַבּוֹעֶרֶת,</p>	<p>יז: הֵן אֵיתִי אֱלֹהָנָא דִּי אֲנַחְנָא פְּלַחִין</p>
<p>וּמִן יָדָךְ, הַמְּלִיךְ, יוֹשִׁיעַ.</p>	<p>יכל לְשִׁיבּוֹתָנָא מִן אַתּוֹן נוֹרָא יְקַדְתָּא</p>
<p>יח. וְאִם לֹא, גְדוּעַ יִהְיֶה לָךְ, הַמְּלִיךְ,</p>	<p>וּמִן יָדָךְ מַלְכָּא יִשְׁיב:</p>
<p>שְׂאֵת אֱלֹהֶיךָ אֵין אֲנַחְנוּ עֹבְדִים,</p>	<p>יח: וְהֵן לֹא יִדְיעַ לְהֵנָּא לָךְ מַלְכָּא</p>
<p>וּלְפָסֵל הַזֶּהֱב אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ, לֹא נִשְׁתַּחֲוֶה.</p>	<p>דִּי לֹא־לְהֶיךָ לֹא אֵיתִינָא פְּלַחִין</p>
<p>יט. אַז נְבוּכַדְנֶצַּר נִמְלָא חֲמָה, וּמְרָאָה פְּנִיו הִשְׁתַּנָּה,</p>	<p>וּלְצֻלָּם דִּהֲבָא דִּי הִקִּימְתָּ לֹא נִסְגַּד:</p>
<p>עַל שְׁדַרְךָ מִישָׁף וְעַבְד נְגוּ,</p>	<p>יט: בַּאֲדִין נְבוּכַדְנֶצַּר הִתְמַלִּי חֲמָא וְצֻלָּם אֲנַפּוּהִי</p>
<p>עוֹנָה וְאוֹמֵר לְהִסִּיק אֶת הַכְּבָשָׁן,</p>	<p>אַשְׁתַּנוּ</p>
<p>פִּי שְׂבַעָה עַל אֲשֶׁר רָאוּי לְהִסִּיקוֹ.</p>	<p>עַל שְׁדַרְךָ מִישָׁף וְעַבְד נְגוּ</p>
<p>כ. וְלֹאֲנָשִׁים גְּבוּרֵי חֵיל אֲשֶׁר בְּצַבָּאוּ,</p>	<p>עָנָה וְאָמַר לְמַזָּא לְאַתּוּנָא</p>
<p>אֲמַר לְכַפֵּת אֶת שְׁדַרְךָ מִישָׁף וְעַבְד נְגוּ,</p>	<p>חַד שְׂבַעָה עַל דִּי חַזָּה לְמַזְיָה:</p>
<p>לְהַשְׁלִיךְ לְכַבֵּשׁן הָאֵשׁ הַבּוֹעֶרֶת.</p>	<p>כ: וּלְגַבְרִין גְּבוּרֵי חֵיל דִּי בַחֲיָלָה</p>
<p>כא. אַז הֶאֱנָשִׁים הָהֵם נִכְפְּתוּ,</p>	<p>אֲמַר לְכַפֵּתָה לְשְׁדַרְךָ מִישָׁף וְעַבְד נְגוּ</p>
<p>בְּמַעֲלִיָּהֶם מְכַנְסִיָּהֶם וּמְצַנְפוֹתֵיהֶם וּלְבוּשֵׁיהֶם,</p>	<p>לְמַרְמָא לְאַתּוֹן נוֹרָא יְקַדְתָּא:</p>
<p>וְהַשְׁלִיכוּ לְתוֹף כְּבֹשֶׁן הָאֵשׁ הַבּוֹעֶרֶת.</p>	<p>כא: בַּאֲדִין גְּבַרְיָא אַלְף כְּפִתּוּ</p>
<p>כב. אַז, מִן אֲשֶׁר דָּבַר הַמְּלִיךְ חֲזַק,</p>	<p>בְּסַרְבְּלִיָּהוֹן פְּטִישִׁיָּהוֹן וְכַרְבְּלַתְהוֹן וּלְבִשִׁיָּהוֹן</p>
<p>וְהַכְּבֹשֶׁן הִסֵּק מְאוּד,</p>	<p>וּרְמִיו לְגוּא אַתּוֹן נוֹרָא יְקַדְתָּא:</p>
<p>הֶאֱנָשִׁים הָהֵם שְׁהַעֲלוּ אֶת שְׁדַרְךָ מִישָׁף וְעַבְד</p>	<p>כב: כָּל קַבֵּל דְּנָה מִן דִּי מַלְת מַלְכָּא מַחְצָפָה</p>
<p>נְגוּ,</p>	<p>וְאַתּוּנָא אַזְהָ יִתִּיקָא</p>
<p>הָרַג אוֹתָם שְׂבִיב שֶׁל הָאֵשׁ.</p>	<p>גְּבַרְיָא אַלְף דִּי תִסְקוּ לְשְׁדַרְךָ מִישָׁף וְעַבְד</p>
<p>כג. וְהֶאֱנָשִׁים הָהֵם שְׁלִשְׁתָּם, שְׁדַרְךָ מִישָׁף וְעַבְד נְגוּ,</p>	<p>נְגוּ</p>
<p>נָפְלוּ לְתוֹף כְּבֹשֶׁן הָאֵשׁ הַבּוֹעֶרֶת כְּפוּתִים.</p>	<p>קִטְל הַמוֹן שְׂבִיבָא דִּי נוֹרָא:</p>
<p>כד. אַז נְבוּכַדְנֶצַּר הַמְּלִיךְ תָּמָה וְקָם בְּחַפְזוֹן,</p>	<p>כג: וּגְבַרְיָא אַלְף תְּלַתְהוֹן שְׁדַרְךָ מִישָׁף וְעַבְד נְגוּ</p>
<p>נָפְלוּ לְגוּא אַתּוֹן נוֹרָא יְקַדְתָּא מְכַפְתִּין:</p>	<p>כד: אַז נְבוּכַדְנֶצַּר הַמְּלִיךְ תָּמָה וְקָם בְּחַפְזוֹן,</p>

<p>עוֹנָה וְאוֹמֵר לְיוֹעֲצָיו: הֲלֹא אֲנָשִׁים שְׁלוֹשָׁה הִשְׁלַכְנוּ לְתוֹךְ הָאֵשׁ כְּפוֹתִים? עוֹנִים וְאוֹמְרִים לַמֶּלֶךְ: נָכוֹן, הַמֶּלֶךְ! כֹּה. עוֹנָה וְאוֹמֵר: הִנֵּה אֲנִי רוֹאֶה אֲנָשִׁים אַרְבַּעַה, מִתְרִים, מִהֲלָכִים בְּתוֹךְ הָאֵשׁ, וְנִזְק אֵין בָּהֶם, וּמְרֹאֵהוּ שֶׁל הַרְבִּיעֵי דוּמָה לְבָן אֱלֹהִים. כּו. אִז קָרַב נְבוּכַדְנֶצַּר לְשַׁעַר כְּבָשָׁן הָאֵשׁ הַבוֹעֶרֶת, עוֹנָה וְאוֹמֵר: שְׂדֵרְךָ מִישָׁף וְעַבְדְּךָ נְגוּ, עֲבָדְךָ שֶׁל הָאֵל הָעֲלִיּוֹן, צָאוּ וּבֹאוּ! אִז יוֹצְאִים שְׂדֵרְךָ מִישָׁף וְעַבְדְּךָ נְגוּ מִתוֹךְ הָאֵשׁ. כז. וְנֹאֲסָפִים הַנְּצִיבִים, תְּסַגְּנִים וְהַפְּחוֹת וְיוֹעֲצֵי הַמֶּלֶךְ, רוֹאִים אֶת הָאֲנָשִׁים הַהֵם שֶׁלֹּא שְׁלֹטָה הָאֵשׁ בְּגוֹפָם, וּשְׁעַר רֹאשָׁם לֹא נִחְרַף וּמַעֲלִיָּהֶם לֹא הִשְׁתַּנּוּ, וְרִיחַ אֵשׁ לֹא עָבַר בָּהֶם. כח. עוֹנָה נְבוּכַדְנֶצַּר וְאוֹמֵר: בְּרוּךְ אֱלֹהֵיהֶם שֶׁל שְׂדֵרְךָ מִישָׁף וְעַבְדְּךָ נְגוּ, אֲשֶׁר שְׁלַח מַלְאָכָו, וְהוֹשִׁיעַ אֶת עֲבָדְךָ אֲשֶׁר בְּטָחוּ עָלָיו, וּדְבַר הַמֶּלֶךְ שָׁנוּ, וְנִתְּנוּ גּוֹפָם, שֶׁלֹּא יַעֲבְדוּ וְלֹא יִשְׁתַּחֲוּוּ לְכָל אֱלוֹת אֲלֵא לְאֱלֹהֵיהֶם.</p>	<p>כד: אֲדִין נְבוּכַדְנֶצַּר מִלֶּכָּא תוּה וְקַם בְּהַתְּבַהֲלָה עָנָה וְאוֹמֵר לְהַדְּבִירוּהִי הֲלֹא גְבַרִין תִּלְתָּא רְמִינָא לְגוּא נוּרָא מְכַפְתִּין עָנִין וְאוֹמְרִין לְמִלְכָּא יְצִיבָא מִלְכָּא: כה: עָנָה וְאוֹמֵר: הָא אָנָּה חֲזָה גְבַרִין אַרְבַּעַה שְׂרִין מִהֲלָכִין בְּגוּא נוּרָא וְחָבַל לֹא אִתִּי בְּהוּן וְרוּחַ דִּי רְבִיעֵיָא דְמָה לְבַר אֱלֹהִין: כו: בְּאֲדִין קָרַב נְבוּכַדְנֶצַּר לְתַרְע אַתוּן נוּרָא יְקַדְתָּא עָנָה וְאוֹמֵר: שְׂדֵרְךָ מִישָׁף וְעַבְדְּךָ נְגוּ עַבְדוּהִי דִי אֱלֹהָא עֲלָאָה פְּקוּ וְאֲתוּ בְּאֲדִין נְפַקִין שְׂדֵרְךָ מִישָׁף וְעַבְדְּךָ נְגוּ מִן גּוּא נוּרָא: כז: וּמִתְכַנְשִׁין אַחַשְׁדֻּרְפְּנִיא סַגְנִיא וּפְחוּתָא וְהַדְּבַרִי מִלְכָּא חֲזִין לְגַבְרִיא אֵלְךָ דִּי לֹא שְׁלֹט נוּרָא בְּגִשְׁמָהוּן וּשְׁעַר רֹאשְׁהוּן לֹא הִתְחַרַף וְסַרְבְּלִיהוּן לֹא שָׁנוּ וְרִיחַ נוּר לֹא עָדַת בְּהוּן: כח: עָנָה נְבוּכַדְנֶצַּר וְאוֹמֵר בְּרִיךְ אֱלֹהֵהוּן דִּי שְׂדֵרְךָ מִישָׁף וְעַבְדְּךָ נְגוּ דִּי שְׁלַח מַלְאָכָה וְשִׁיב לְעַבְדוּהִי דִי הִתְרַחְצוּ עֲלוּהִי</p>
---	---

<p>כט. וממני הושם צו, אשר כל עם, אמה ולשון, אשר יאמר שגגה על אלהיהם של שדרף מישף ועבד נגו, נתחיים יעשה, וביתו עיים יושם, מפני שאין אלוה אחר אשר יוכל להציל כזה. ל. אז תמלך גדל את שדרף מישף ועבד נגו במדינת בבל. לא. נבוכדנצר המלך, לכל העמים, האמות והלשונות אשר שוכנים בכל הארץ, שלומכם ירבה!</p> <p>לב. האותות והמופתים אשר עשה עמי האל העליון, נאה לפני להגיד. לג. אותותיו, כמה גדולים! ומופתיו, כמה חזקים! מלכותו מלכות עולם, ושלטונו עם דור ודור. פרק ד. א. אני נבוכדנצר, שלו הייתי בביתי ורענן בהיכלי. ב. חלום ראיתי ויפחידני, ומחשבות על משכבי ומראות ראשי יבהילוני. ג. וממני נתן צו, להכניס לפני את כל חכמי בבל,</p>	<p>ומלת מלכא שניו ויהבו גשמיהון די לא יפלחון ולא יסגדון לכל אלה להן לאלההון: כט: ומני שים טעם די כל עם אמה ולשון די יאמר שלה על אלההון די שדרף מישף ועבד נגוא הדמין יתעבד וביתה נולי ישתנה כל קבל די לא איתי אלה אחרן די יפל להצלה כדנה: ל: באדין מלכא הצלח לשדרף מישף ועבד נגו במדינת בבל: לא: נבוכדנצר מלכא לכל עממא אמא ולשניא די הארין בכל ארעא שלמכון ישגא: לב: אתיא ותמהיא די עבד עמי אלהא עלאה שפר קדמי להחונה: לג: אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר: פרק ד א: אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהיכלי: ב: חלם חזית וידחלנני והרהרין על משכבי וחווי ראשי יבהלנני:</p>
---	--

<p>אָשֶׁר פִּתְרוֹן הַחֲלוּם יוֹדִיעֵנוּנִי. ד. אָז נִכְנָסִים הַחֲרָטְמִים, הָאֲשָׁפִים, הַכְּשָׁדִים וְהַגּוֹזְרִים, וְהַחֲלוּם אוֹמֵר אֲנִי לִפְנֵיהֶם, וּפְתָרוֹנוֹ לֹא מוֹדִיעֵם לִי. ה. וְעַד שֶׁבִּאֲחֲרוֹנָה, נִכְנָס לִפְנֵי הַנִּיּוֹל, אֲשֶׁר שְׁמוֹ בְּלִטְשָׁאצֵר, כְּשֵׁם אֱלֹהֵי, וְאֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים קְדוֹשִׁים בּוֹ, וְהַחֲלוּם לִפְנֵי אִמְרָתִי. ו. בְּלִטְשָׁאצֵר, גְּדוּל הַחֲרָטְמִים, אֲשֶׁר אֲנִי יוֹדַעְתִּי שְׂרוּת אֱלֹהִים קְדוֹשִׁים בְּךָ, וְכָל הַזֶּה לֹא אוֹנֵס אוֹתְךָ, מִרְאֵי חֲלוּמֵי אֲשֶׁר רָאִיתִי וּפְתָרוֹנוֹ אֶמַר! ז. וּמִרְאֵי רֵאשֵׁי עַל מִשְׁכְּבֵי רוּאָה הִיִּיתִי, וְהִנֵּה עֵץ בְּאֲמָצֵעַ הָאָרֶץ וְגִבְהוֹ רָב. ח. גְּדַל הָעֵץ וְהַתְּחִזָּק, וְגִבְהוֹ יִגִיעַ לְשָׁמַיִם וּמִרְאֵהוּ לְסוּף כָּל הָאָרֶץ. ט. נֹפֵו יָפָה וּפְרִיּוֹ רָב וּמְזוֹן לְכָל בּוֹ, תְּחַתִּיו תֵּשֵׁב בְּצֵל חַיֵּת הַשָּׂדֶה, וּבְעֵנָפוֹ יִשְׁכְּנוּ צִפְרֵי הַשָּׁמַיִם, וּמִמֶּנּוּ יִזוֹן כָּל בֶּשֶׂר. י. רוּאָה הִיִּיתִי בְּמִרְאֵי רֵאשֵׁי עַל מִשְׁכְּבֵי, וְהִנֵּה שְׁלִית וְקְדוֹשׁ מִן הַשָּׁמַיִם יוֹרֵד. יא. קוֹרָא בְּכַת וְכָף אוֹמֵר:</p>	<p>ג: וּמִנֵּי שֵׁים טַעַם לְהַנְעִלָה קְדָמִי לְכָל חֲפִימֵי בְּכָל הִי פֶשֶׁר חֲלָמָא יְהוּדְעָנִי: ד: בְּאִדְנִין עָלִין חֲרָטְמֵי אֲשָׁפֵי פֶשְׁדָּי וְגִזְרֵי וְחֲלָמָא אָמַר אָנָּה קְדָמִיהוֹן וּפְשָׁרָה לֹא מְהוֹדְעִין לִי: ה: וְעַד אַחֲרִין עַל קְדָמֵי דְנִיּוֹל הִי שְׁמָה בְּלִטְשָׁאצֵר כְּשֵׁם אֱלֹהֵי וְדִי רוּחַ אֱלֹהִין קְדִישִׁין בְּהַ וְחֲלָמָא קְדָמוּהִי אִמְרָת: ו: בְּלִטְשָׁאצֵר רַב חֲרָטְמֵי הִי אָנָּה יוֹדַעַת הִי רוּחַ אֱלֹהִין קְדִישִׁין בְּךָ וְכָל הַזֶּה לֹא אֹנֵס לְךָ חֲזוּי חֲלָמֵי הִי חֲזוּת וּפְשָׁרָה אֶמַר: ז: וְחֲזוּי רֵאשֵׁי עַל מִשְׁכְּבֵי חֲזוּת הַיּוֹת וְאֵלוֹ אֵילָן בְּגוּא אֲרַעָא וְרוּמָה שְׂגִיָא: ח: רְבָה אֵילָנָא וּתְקַף וְרוּמָה יִמְטָא לְשִׁמְיָא וְחֲזוּתָהּ לְסוּף כָּל אֲרַעָא: ט: עֲפִיָה שְׁפִיר וְאִנְבָּה שְׂגִיָא וּמְזוֹן לְכָלָא בְּהַ תְּחַתוּהִי תְּטַלֵּל חַיֵּית בְּרָא וּבְעֵנָפוּהִי יִזְרוֹן צִפְרֵי שְׁמֵיָא וּמִגָּה יִתְזוֹן כָּל בֶּשֶׂרָא: י: חֲזוּת הַיּוֹת בְּחֲזוּי רֵאשֵׁי עַל מִשְׁכְּבֵי</p>
--	---

<p>כרתו העץ וקצצו ענפיו, השירו נופו ופזרו פרו, תנודד החיה מתחתיו, והצפרים מענפיו. יב. אבל עקר שרשיו בארץ עזבו, ובאסור של ברזל ונחשת בדשא של השדה, ובטל השמים ירטב, ועם החיה חלקו בעשב הארץ. יג. לבו מן האדם ישנו, ולב חיה ינתן לו, ושבעה זמנים יעברו עליו. יד. בגזרת שליחים הדבר, ומאמר קדושים השאלה, על מנת שידעו החיים שמושל העליון במלכות האדם, ולמי שירצא ותננה ושפל אנשים יעמיד עליה. טו. זה החלום ראיתי, אני המלך נבוכדנצר, ואתה בלטשאצר, פתרונו אמר, מפני שכל חכמי מלכותי לא יכלים הפתרון להודיעני, ואתה יכל, אשר רוח אלהים קדושים בך! טז. אז הנניאל, אשר שמו בלטשאצר, השתומם כשעה אחת ורעיוניו יבהילוהו. עונה המלך ואומר: בלטשאצר, החלום ופתרונו אל יבהילך! עונה בלטשאצר ואומר: אדני, החלום לשונאיך, ופתרונו לצריך! יז. העץ אשר ראיתי, אשר גדל והתחזק, ונבהו גיע לשמים ומראהו לכל הארץ,</p>	<p>ואלו עיר וקדיש מן שמיא נחת: יא: קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקצצו ענפיה אתרו עפיה ובהרו אנבה תנד חיותא מן תחתיה וצפריא מן ענפיה: יב: ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חיותא חלקה בעשב ארעא: יג: לבבה מן אנשא ישנון ולבב חיוה יתיהב לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי: יד: בגזרת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא עד דברת די ינדעון חייא די שליט עלאה במלכות אנשא ולמן די יצבא ותננה ושפל אנשים יקים עלה טו: דנה חלמא חזית אנה מלכא נבוכדנצר ואנת בלטשאצר פשרה אמר כל קבל די כל חכמי מלכותי לא יכלין פשרא להודעתני ואנת פהל די רוח אלהין קדישין בך: טז: אדני הנניאל די שמה בלטשאצר אשתומם כשעה חדה ורעינהי יבהלנה ענה מלכא ואמר בלטשאצר חלמא ופשרה אל יבהילך</p>
---	---

<p>יח. וְנוֹפוּ יָפֶה, וּפְרִיּוֹ רָב, וּמְזוֹן לְכָל בּוֹ, תַּחֲתָיו תִּשְׁכֹּן חַיַּת הַשָּׂדֶה, וּבְעֵנָפוּי תִּשְׁכֶּנֶה צִפְרֵי הַשָּׁמַיִם. יט. אַתָּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר גִּדַּלְתָּ וַחֲזַקְתָּ, וּגְדַלְתָּךְ גִּדְלָה וְהַגִּיעָה לַשָּׁמַיִם וּמִמְשַׁלְתָּךְ לְסוֹף הָאָרֶץ. כ. וְאֲשֶׁר רָאָה הַמֶּלֶךְ שְׁלִיחַ וְקָדוֹשׁ יוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם וְאוֹמֵר: כִּרְתוּ הָעֵץ וְהִשְׁחִיתוּהוּ, אֲבָל עֵקֶר שְׂרָשְׁיוֹ בְּאֶרֶץ עֲזָבוֹ, וּבְאֶסוּר שֶׁל פְּרוֹזֵל וּנְחֹשֶׁת בְּדֶשָׁא שֶׁל הַשָּׂדֶה, וּבְטַל הַשָּׁמַיִם יִרְטַב וְעַם חַיַּת הַשָּׂדֶה חִלְקוּ, עַד אֲשֶׁר שִׁבְעָה זְמַנִּים יַעֲבְרוּ עָלָיו. כא. זֶה הַפְּתָרוֹן, הַמֶּלֶךְ, וּגְזֵרַת הָעֲלִיּוֹן הִיא, אֲשֶׁר הַגִּיעָה עַל אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ. כב. וְאוֹתָךְ מְגִרְשִׁים מִן הָאָדָם, וְעַם חַיַּת הַשָּׂדֶה יִהְיֶה מִשְׁפָּנְךָ, וְהָעֵשֶׂב כִּשְׁנוֹרִים אוֹתָךְ יֹאכִילוּ, וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם אוֹתָךְ מִרְטִיבִים, וְשִׁבְעָה זְמַנִּים יַעֲבְרוּ עָלֶיךָ, עַד אֲשֶׁר תִּדְרַע שְׁמוֹשֶׁל הָעֲלִיּוֹן בְּמַלְכוּת הָאָדָם, וְלָמִי שִׁירָצָא יִתְּנָהּ. כג. וְאֲשֶׁר אָמְרוּ לַעֲזֹב עֵקֶר שְׂרָשְׁיוֹ שֶׁל הָעֵץ, מַלְכוּתְךָ לָךְ עוֹמְדָת, מִשְׁתַּדַּע שְׁמוֹשְׁלִים הַשָּׁמַיִם. כד.</p>	<p>עֲנֵה בְלִטְשָׁא צִר וְאָמַר מְרָאִי חֲלָמָא לְשִׁנְאָךְ וּפְשִׁרְהָ לְעַרְךָ: יז: אֵילָנָא הִי חֲזִינָת הִי רִבָּה וְתַקְףָּ וְרוּמָה יִמְטָא לְשִׁמְיָא וַחֲזוּתָהּ לְכָל אַרְעָא: יח: וְעִפְיָה שְׁפִיר וְאַנְבָּה שְׁגִיָּא וּמְזוֹן לְכָלֵּא בַּהּ תַּחֲתוּהִי תְדוּר חַיּוֹת בְּרָא וּבְעֵנָפוּהִי יִשְׁכְּנֵן צִפְרֵי שְׁמַיָּא: יט: אַנְתָּ מַלְכָּא הִי רַבַּת וְתַקְפָּתָּ וְרִבּוּתָךְ רַבַּת וּמְטָת לְשִׁמְיָא וְשִׁלְטָנְךָ לְסוֹף אַרְעָא: כ: וְדִי תְנֵה מַלְכָּא עִיר וְקָדִישׁ נְחַת מִן שְׁמַיָּא וְאָמַר גְּדוּ אֵילָנָא וַחֲבִלוּהִי בְרַם עֵקֶר שְׂרָשׁוּהִי בְּאַרְעָא שְׁבָקוּ וּבְאֶסוּר הִי פְרוֹזֵל וּנְחֹשׁ בְּדַתְאָא הִי בְרָא וּבְטַל שְׁמַיָּא יִצְטַבַּע וְעַם חַיּוֹת בְּרָא חִלְקָהּ עַד הִי שִׁבְעָה עֲדָנִין יַחֲלִפוּן עָלוּהִי: כא: דְּנָה פְשָׁרָא מַלְכָּא וּגְזֵרַת עֲלָאָה הִיא הִי מְטָת עַל מְרָאִי מַלְכָּא: כב: וְלָךְ טְרַדִּין מִן אֲנָשָׁא וְעַם חַיּוֹת בְּרָא לְהוּהּ מְדַרְךָ וְעֵשֶׂבָא כְּתוֹרִין לָךְ יִטְעִמוּן וּמִטַּל שְׁמַיָּא לָךְ מְצַבְעִין וְשִׁבְעָה עֲדָנִין יַחֲלִפוּן עָלֶיךָ עַד הִי תִנְדַּע הִי שְׁלִיט עֲלָאָה בְּמַלְכוּת</p>
---	--

<p>לְכֹן, הַמֶּלֶךְ, שְׁעֲצִיתִי תִהְיֶה יָפָה עֲלֶיךָ, וַחֲטָאִיךָ בְּצַדִּיקָה פְּדֶה, וְעוֹנוֹתֶיךָ בְּחַנוֹן עֲנִיִּים, אִם תִּהְיֶה אֲרָכָה לְשִׁלּוֹתֶךָ. כה. הַכֹּל הִגִּיעַ עַל נְבוּכַדְנֶצַּר הַמֶּלֶךְ. כו. לְסוּף חֲדָשִׁים שְׁנַיִם עֶשֶׂר, עַל הַיֵּכַל הַמְּלָכוֹת שָׁל בְּכָל מְהַלֵּךְ הָיָה. כז. עוֹנָה הַמֶּלֶךְ וְאוֹמֵר: הֲלֹא זֹאת הִיא בְּכָל הַגְּדוּלָּה, אֲשֶׁר אָנִי בְּנִיתֶיהָ לְבֵית מְלָכוֹת, בַּחֲזֶק חֲסִנִּי וְלִכְבוֹד הַדְּרִי. כח. עוֹד הַדְּבָר בְּפִי הַמֶּלֶךְ, קוֹל מִן הַשָּׁמַיִם נָפַל: לֵךְ אוֹמְרִים, נְבוּכַדְנֶצַּר הַמֶּלֶךְ: הַמְּלָכוֹת עֲבָרָה מִמֶּךָ, כט. וּמִן הָאָדָם אוֹתָךְ מְגֵרָשִׁים, וְעַם חַיַּת הַשָּׂדֶה מִשְׁכַּנְךָ, הָעֹשֵׁב כְּשֹׁרִים אוֹתָךְ יֹאכִילוּ, וְשִׁבְעָה זְמַנִּים יַעֲבֹרוּ עֲלֶיךָ, עַד אֲשֶׁר תִּדְעַ שְׁמוֹשֵׁל הָעֲלִיוֹן בְּמְלָכוֹת הָאָדָם, וְלָמִי שִׁירְצָא יִתְנַנֶּה. ל. בָּהּ בְּשַׁעַה, הַדְּבָר כָּלָה עַל נְבוּכַדְנֶצַּר, וּמִן הָאָדָם גֵּרֶשׁ, וְהָעֹשֵׁב כְּשֹׁרִים יֹאכֵל, וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם גּוֹפּוֹ יִרְטֹב, עַד שֶׁשְׁעָרוֹ כְּנִשְׂרִים גָּדֵל וְצִפְרָנָיו כְּצִפְרִים. לא. וְלְסוּף הַיָּמִים, אָנִי נְבוּכַדְנֶצַּר, עֵינַי לַשָּׁמַיִם נִשְׁאָתִי,</p>	<p>אֲנָשָׂא וְלָמֵן הִי יִצְבָּא יִתְנַנֶּה: כג: וְדִי אָמְרוּ לְמִשְׁבֵּק עֵקֶר שְׁרִשׁוּהִי הִי אֵילָנָא מְלָכוּתֶךָ לָךְ קִימָה מִן הִי תְנַדַּע הִי שְׁלֹטֵן שְׁמִיָּא: כד: לְהֵן מִלְכָּא מִלְכִּי יִשְׁפֵר עֲלֶךָ וַחֲטָאִיךָ בְּצַדִּיקָה פִּרְק וְעוֹנוֹתֶךָ בְּמַחֲסֵן עֲנִין הֵן תְּהוּא אֲרָכָה לְשִׁלּוֹתֶךָ: כה: כָּלָא מְטָא עַל נְבוּכַדְנֶצַּר מִלְכָּא: כו: לְקַצַּת יִרְחִין תְּרִי עֶשֶׂר עַל הַיֵּכַל מְלָכוּתָא הִי בְּכָל מְהַלֵּךְ הָנָה: כז: עֹנָה מִלְכָּא וְאָמַר הֲלֹא דָא הִיא בְּכָל רַבְתָּא הִי אָנָה בְּנִיתָהּ לְבֵית מְלָכוֹ בַּתְקָךָ חֲסִנִּי וְלִיקֵר הַדְּרִי: כח: עוֹד מִלְתָּא בְּפִם מִלְכָּא קַל מִן שְׁמִיָּא נָפַל לָךְ אָמְרִין נְבוּכַדְנֶצַּר מִלְכָּא מְלָכוּתָהּ עֲדַת מְנַךְ: כט: וּמִן אֲנָשָׂא לָךְ טְרַדִּין וְעַם חַיֹּת פְּרָא מְדַרְךָ עֹשְׁבָא כְּתוֹרִין לָךְ יִטְעֲמוּן וְשִׁבְעָה עֲדָנִין יַחֲלִפוּן עֲלֶךָ עַד הִי תְנַדַּע הִי שְׁלִיט עֲלָאָה בְּמְלָכוֹת אֲנָשָׂא וְלָמֵן הִי יִצְבָּא יִתְנַנֶּה: ל: בָּהּ שְׁעָתָא מִלְתָּא סִפְתָּ עַל נְבוּכַדְנֶצַּר</p>
--	---

<p>וְדַעְתִּי עָלַי תָּשׁוּב, וְאֵת הָעֲלִיּוֹן בְּרַכְתִּי וְאֵת חַי הָעוֹלָם שֶׁבַחְתִּי וְהַדְרַתִּי, אֲשֶׁר שִׁלְטוֹנוֹ שֶׁלְטוֹן עוֹלָם וּמַלְכוּתוֹ עִם דּוֹר וָדוֹר. ל.ב. וְכָל שׁוֹכְנֵי הָאָרֶץ כָּלֵא נַחֲשָׁבִים, וְכַרְצוֹנוֹ עוֹשֶׂה בַּצָּבָא הַשָּׁמַיִם וְשׁוֹכְנֵי הָאָרֶץ, וְאִין אֲשֶׁר יִמְחָה בִּידוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ: מָה עָשִׂיתָ? ל.ג. בּוּ בְּזִמְנָא, דַּעְתִּי תָּשׁוּב אֵלַי, וְלִכְבוֹד מַלְכוּתִי, הַדְרִי וְזוּי יֵשׁוּב אֵלַי, וְאוֹתִי יוֹעֲצִי וְשָׂרִי יִבְקָשׁוּ, וְעַל מַלְכוּתִי הַעֲמִדְתִּי, וּגְדֻלָּה יִתְּרָה נּוֹסֶפֶה לִּי. ל.ד. עֲתָה, אֲנִי נְבוּכַדְנֶצַּר מְשַׁבַּח וּמְרוֹמִם וּמְהַדְרֵי אֵת מֶלֶךְ הַשָּׁמַיִם, אֲשֶׁר כָּל מַעֲשָׂיו אֲמִתִּים, וְדַרְכָּיו מְשֻׁפָּטִים, וְאֲשֶׁר מְהַלְכִים בְּגִנָּה יָכֹל לְהַשְׁפִּיל. פ.ר.ק. ה. א. בְּלִשְׂאֲצַר הַמֶּלֶךְ עָשָׂה מִשְׁתָּה גְדוֹל לְגְדוּלְיוֹ אֶלְף, וְלַעֲמַת הָאֶלְף, הִיִּין שׁוֹתָהּ. ב. בְּלִשְׂאֲצַר אָמַר בְּצוֹ הַיִּין, לְהַבִּיא אֵת כְּלֵי הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף, שְׁהוֹצִיא נְבוּכַדְנֶצַּר אָבִיו מִן הַהִיכָל אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם, וַיִּשְׁתּוּ בָהֶם הַמֶּלֶךְ וּגְדוּלְיוֹ, נִשְׂוּ וּפִילְגָשׁוּ. ג.</p>	<p>וּמִן אֲנָשָׁא טְרִיד וְעִשְׂבָּא כְּתוּרִין יֵאכֹל וּמִטְל שְׁמַיָּא גְשָׁמָה יִצְטַבַּע עַד דֵּי שַׁעְרָה כְּנִשְׁרִין רַבָּה וְטְפֹרוּהִי כְּצַפְרִין: ל.א. וְלִקְצַת יוֹמִיָּה אָנָּה נְבוּכַדְנֶצַּר עֵינֵי לְשִׁמְיָא נְטִלַת וּמְנַדְעֵי עָלַי יְתוּב וְלַעֲלָאָה בְּרַכַת וּלְחֵי עֲלָמָא שֶׁבַחְתָּ וְהַדְרַתָּ הֵּי שֶׁלְטָנָה שֶׁלְטָן עֲלָם וּמַלְכוּתָהּ עִם דָּר וָדָר: ל.ב. וְכָל דֵּיִרֵי אַרְעָא כָּלֵה חֲשִׁיבִין וּכְמַצְבִּיָּה עֶבֶד בְּחִיל שְׁמַיָּא וְדֵיִרֵי אַרְעָא וְלֵא אִיתִי הֵּי יִמְחָא בִּידָהּ וַיֹּאמֶר לָהּ מָה עֲבַדְתָּ: ל.ג. בַּה זְמַנָּא מְנַדְעֵי יְתוּב עָלַי וְלִיקַר מַלְכוּתִי הַדְרִי וְזוּי יְתוּב עָלַי וְלִי הַדְּבָרִי וְרַבְרַבְנֵי יִבְעוֹן וְעַל מַלְכוּתִי הַתְּקַנְתָּ וּרְבּוּ יִתְּרָה הוֹסֶפֶת לִי: ל.ד. כְּעַן אָנָּה נְבוּכַדְנֶצַּר מְשַׁבַּח וּמְרוֹמִם וּמְהַדְרֵי לְמֶלֶךְ שְׁמַיָּא הֵּי כָּל מַעֲבָדוּהִי קִשְׁט וְאַרְחֻתָּהּ דִּין וְדִי מְהַלְכִין בְּגִנָּה יָכֹל לְהַשְׁפִּילָה: פ.ר.ק. ה. א. בְּלִשְׂאֲצַר מְלָכָא עֶבֶד לְחָם רַב לְרַבְרַבְנוּהִי אֶלְף וְלִקְבַל אֶלְפָא חֲמָרָא שְׁתָּה: ב.</p>
---	---

<p>אז הביאו כלי הזהב, שהוציאו מן ההיכל של בית האל אשר בירושלים, ושנתו בהם המלך וגדוליו, נשיו ופילגשיו. ד. שתי היין, ושבחו את אלהי הזהב והכסף, הנחשת, הברזל, העץ והאבן. ה. בה בשעה, יצאו אצבעות של יד איש, וכותבות מול המנורה על הסיד של כתל ההיכל של המלך, והמלך רואה פס היד שכותבת. ו. אז המלך מראהו השתנה, ומחשבותיו יפחידוהו, וקשרי חלציו משתחררים, וברפיו זו לזו נוקשות. ז. קורא המלך בכת להכניס את האשפים הכשדים והגוזרים, עונה המלך ואומר לחכמי בבל: שכל איש אשר יקרא תכתב הזה ופתרונו יגיד לי, ארגמן ילבש, ורביד של זהב על צוארו, ושלישי במלכות ימשל. ח. אז נכנסים כל חכמי המלך, ולא יכלים תכתב לקרא ופתרונו להודיע למלך. ט. אז המלך בלשאצר הרבה נבהל,</p>	<p>בלשאצר אמר בטעם חמרא להייתה למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי מן היכלא די בירושלם וישתון בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה: ג: באדין היתיו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה: ד: אשתיו חמרא ושבחו לאלהי דהבא וכספא נחשא פרזלא אעא ואבנא: ה: בה שעתה נפקה אצבען די יד אנש וכתבן לקבל נברשתא על גירא די כתל היכלא די מלכא ומלכא תזה פס ידה די כתבה: ו: אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי יבהלונה וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא לדא נקשן: ז: קרא מלכא בחיל להעלה לאשפיא פשדאי וגזריא ענה מלכא ואמר לחכמי בבל די כל אנש די יקרה כתבה דנה ופשרה יחונני ארגונא ילבש והמניכא די דהבא על צוארה</p>
---	--

<p>ומראהו משתנה עליו, וגדוליו מבלבלים. י. המלכה, נכח דברי המלך וגדוליו, לבית המשתה נכנסת, ענתה המלכה ואמרה: המלך, לעולמים חיה! אל יפחידוך מחשבותיך, ומראך אל ישתנה! יא. יש איש במלכותך אשר רות אלהים קדושים בו, ובימי אביך, אור ושכל וחקמה פתקמת אלהים נמצאה בו, והמלך נבכדנצר אביך, גדול חרטמים אשפים פשדים קוסמים העמידו אביך המלך. יב. מפני שרות יתרה ודעת ושכל, פותר חלומות והגדת חידות ומתיר קשרים, נמצאה בו בדניאל, אשר המלך שם שמו בלטשאצר. עתה, דניאל יקרא והפתרון יגיד! יג. אז דניאל הכנס לפני המלך, עונה המלך ואומר לדניאל: אתה דניאל אשר מבני הגולה של יהודה, אשר הביא המלך אבי מיהודה. יד. ושמעתי עליך שרות אלהים בך, ואור ושכל וחקמה יתרה נמצאה בך. טו. ועתה הכנסו לפני החכמים האשפים, שהכתב הזה יקראו ופתרונו להודיעני,</p>	<p>ותלתי במלכותא ישלט: ח: אדין עלין כל חפימי מלכא ולא כהלין כתבא למקרא ופשרה להודעה למלכא: ט: אדין מלכא בלשאצר שגיא מתבהל וזיהי שנין עלוהי ורברבנוהי משתבשין: י: מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתא עלת ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל יבהלוך רעיונך וזיוןך אל ישתנו: יא: איתי גבר במלכותך די רות אלהין קדישין בה ובימי אבוך נהירו ושכלתנו וחקמה פתקמת אלהין השתכחת בה ומלכא נבכדנצר אבוך רב חרטמין אשפין פשהאין גזרין הקימה אבוך מלכא: יב: כל קבל די רות יתירה ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין ואחנות אחידן ומשרא קטרין השתכחת בה בדניאל די מלכא שם שמה בלטשאצר פען דניאל יתקרי ופשרה יתחווה: יג: באדין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל</p>
---	--

<p>וְלֹא יִכְלִימוּ פְתָרוֹן הַדְּבָר לְהַגִּיד. טז. וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ, אֲשֶׁר תּוּכַל פְּתוֹנוֹת לִפְתֹּר וּקְשָׁרִים לְהַתִּיר. עַתָּה, אִם תּוּכַל הַכְּתָב לִקְרֹא, וּפְתוֹנוֹ לְהוֹדִיעַנִי, אֲרַגְמֵן תִּלְבָּשׁ, וּרְבִיד הַזֶּהָב עַל צְנֹאֲרֶךָ, וּשְׁלִישִׁי בַּמְּלָכּוֹת תִּמְשָׁל. יז. אֲזַ עוֹנֶה דְּנִיָּאל וְאֹמֵר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: מִתְנוֹתֶיךָ לִךָ תִּהְיֶנָּה, וְדוֹרוֹנוֹתֶיךָ לְאַחַר תֵּן, אֲבָל הַכְּתָב אֶקְרָא לְמֶלֶךְ, וְהַפְתָּרוֹן אֹדִיעֶנּוּ. יח. אִתָּה, הַמֶּלֶךְ, הָאֵל הָעֲלִיּוֹן, הַמְּלָכּוֹת וְהַגְּדֹלָה וְהַכְּבוֹד וְהַהֲדָר נָתַן לְנִבְכַדְנֶצַּר אָבִיךָ. יט. וּמִן הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר נָתַן לּוֹ, כָּל הָעַמִּים הָאֲמוֹת וְהַלְשׁוֹנוֹת הָיוּ תַרְדִּים וּפְחוֹזִים מִלְּפָנָיו, [אֵת] אֲשֶׁר הָיָה רוֹצֵה הָיָה הוֹרֵג, וְאֲשֶׁר הָיָה רוֹצֵה הָיָה מְחַיֶּה, וְאֲשֶׁר הָיָה רוֹצֵה הָיָה מְרוֹמֵם, וְאֲשֶׁר הָיָה רוֹצֵה הָיָה מְשַׁפֵּיל. כ. וּכְאֲשֶׁר רָם לְבָבוֹ וְרוּחוֹ הִתְחַזְּקָה לְהִזִּיד, הוֹרֵד מִכֶּסֶף מְלָכוֹתָיו, וְהַכְּבוֹד הֶעֱבִירוּ מִמֶּנּוּ. כא. וּמִבְּנֵי אָדָם גָּרַשׁ וְלָבוֹ עִם הַחַיָּה הַחוּשִׁים, וְעִם הָעֲרוּדִים מִשְׁכָּנּוֹ, הֶעֱשָׂב פְּשָׁנִים יֹאכִילוּהוּ, וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם גּוֹפּוֹ יִרְטֹב, עַד שֶׁיִּדְעַע שְׁמוֹשֵׁל הָאֵל הָעֲלִיּוֹן בַּמְּלָכּוֹת הָאֲדָמָה,</p>	<p>אֲנִי דְּנִיָּאל הִי מִן בְּנֵי גְלוּתָא הִי יְהוּד הִי הִיְתִי מִלְּכָא אָבִי מִן יְהוּד: יד: וּשְׁמַעְתָּ עֲלֶיךָ הִי רוּחַ אֱלֹהִין בְּךָ וְנִהִירוּ וְשְׁכַלְתְּנוּ וְחִכְמָה יִתִּירָה הַשְּׁתַכַּחַת בְּךָ: טו: וּכְעַן הָעֵלּוּ קְדָמִי חִפְמִיָּא אֲשַׁפִּיא הִי כְתָבָה דְּנָה יְקָרוֹן וּפְשָׁרָה לְהוֹדְעַתְנִי וְלֹא כְהִלִין פֶּשֶׁר מִלְּתָא לְהַחְוִיָּה: טז: וְאֵנָה שְׁמַעְתָּ עֲלֶיךָ הִי תַפְלַל פְּשָׁרִין לְמַפְשָׁר וְקִטְרִין לְמַשְׁרָא כְּעַן הֵן תַּפְלַל כְּתָבָא לְמַקְרָא וּפְשָׁרָה לְהוֹדְעַתְנִי אֲרַגְמֵנָא תִלְבָּשׁ וְהַמְנִיכָא הִי דְהַבָּא עַל צְנֹאֲרֶךָ וְתִלְתָא בַּמְּלָכּוֹתָא תִשְׁלֹט: יז: בְּאֲדִין עֵנָה דְּנִיָּאל וְאֹמֵר קְדָם מֶלֶךְ מִתְנוֹתֶיךָ לִךָ לְהוֹנֵן וּנְבֻזְבִּיתֶיךָ לְאַחֲרוֹן הַב בְּרָם כְּתָבָא אֶקְרָא לְמֶלֶךְ וּפְשָׁרָא אֶהוֹדְעֶנָּה: יח: אֲנִי מִלְּכָא אֱלֹהָא עֲלָאָה מְלָכוֹתָא וּרְבוּתָא וּיְקָרָא וְהַדְרָה יְהִי לְנִבְכַדְנֶצַּר אָבוּיךָ: יט: וּמִן רְבוּתָא הִי יְהִי לָהּ כָּל עַמִּמִּיָּא אֲמִיָּא וְלִשְׁנֵיָא הוּוּ זִיעִין וְדַחֲלִין מִן קְדָמוֹתֵי הִי הָיָה צָבָא הָנָא קִטַּל וְדִי הָיָה צָבָא הָיָה מִתָּא וְדִי הָיָה צָבָא הָיָה מְרִים וְדִי הָיָה צָבָא הָיָה מְשַׁפֵּיל: כ:</p>
--	---

<p>וְאֵת מִי שִׁירְצָה יַעֲמִיד עָלֶיהָ. כב. וְאֵתָהּ, בְּנוּ בַלְשָׁאֲצַר, לֹא הַשְׁפַּלְתָּ לְבָבְךָ, לְמָרוֹת שֶׁפֶל זֶה יַדְעֶתָ. כג. וְעַל אֲדוֹנָי הַשָּׁמַיִם הַתְּרוֹמַמְתָּ, וְאֵת הַכְּלִים שֶׁל בֵּיתוֹ הִבִּיאוּ לִפְנֵיךָ, וְאֵתָהּ וּגְדוּלֶיךָ, נְשִׂיךְ וּפִילִגְשִׁיךָ, הַיֵּינן שׁוֹתִים בָּהֶם, וְאֵת אֱלֹהֵי הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב, הַנִּחַשְׁתָּ, הַפְּרִזְלוּ, הַעֵץ וְהָאֶבֶן, שֶׁלֹּא רוֹאִים וְלֹא שׁוֹמְעִים וְלֹא יוֹדְעִים, שְׁבַחְתָּ, וְאֵת הָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁמָתְךָ בְּיָדוֹ, וְכֹל אֲרֻחוֹתֶיךָ לוּ, לֹא הִדְרַתָּ. כד. אֲזַ מְלַפְּנֵי נִשְׁלַח הַפֶּסֶס שֶׁל הַיָּד, וְהַפְּתַב הַזֶּה נִרְשָׁם. כה. וְזֶה הַפְּתַב אֲשֶׁר נִרְשָׁם: מְנָא מְנָא תִּקְל וּפְרָסִין. כו. זֶה פְתָרוֹן הַדְּבָר: מְנָא: מְנָה הָאֵל מְלֻכּוֹתְךָ וְהַשְׁלִימָה. כז. תִּקְל: נִשְׁקַלְתָּ בְּמֵאזְנַיִם וְנִמְצַאתָ חֶסֶר. כח. פְּרָס: נִחַתְתְּךָ מְלֻכּוֹתְךָ וְנִתְּנָה לְמַדְי וּפְרָס. כט. אֲזַ אָמַר בַּלְשָׁאֲצַר, וְהִלְבִּישׁוּ אֶת דְּנִיאל אֲרַגְמָן, וּרְבִיד שֶׁל זָהָב עַל צְוָאוֹ,</p>	<p>וּכְדֵי רֵם לְבַבָּהּ וְרוּחָהּ תִּקַּפַּת לְהַזְדָּה הַנִּחַת מִן פְּרָסָא מְלֻכּוֹתָהּ וְיִקְרָה הָעֵדִיּוֹ מְנָה: כא: וּמִן בְּנֵי אֲנָשָׁא טְרִיד וְלִבְבָהּ עִם חִיּוּתָא שׁוּי וְעִם עֲרֻדְיָא מְדוּרָה עֲשָׂבָא כְּתוּרִין יִטְעֲמוּנָה וּמִטְל שְׁמֵיָא גְשָׁמָה יִצְטַבַּע עַד דֵּי יַדַּע דֵּי שְׁלִיט אֱלֹהָא עֲלָאָה בְּמְלֻכּוֹת אֲנָשָׁא וּלְמִן דֵּי יִצְבָּה יִתְקִים עֲלָהּ כב: וְאֵתָהּ בְּרָהּ בַלְשָׁאֲצַר לֹא הַשְׁפַּלְתָּ לְבָבְךָ כָּל קָבַל דֵּי כָּל דְּנָה יַדְעֶתָ: כג: וְעַל מְרָא שְׁמֵיָא הַתְּרוֹמַמְתָּ וּלְמֵאנִיָּא דֵּי בֵּיתָהּ הִתִּיּוֹ קְדַמֶּיךָ וְאֵתָהּ וּרְבִרְבָּנְךָ שְׁגַלְתְּךָ וּלְחַנְתְּךָ חִמְרָא שְׁתִּין בְּהוֹן וְלֹאֱלֹהֵי כֶסֶפָא וְדָהָבָא נִחַשְׁתָּ פְרִזְלָא אֲעָא וְאֶבֶן דֵּי לֹא חִזִּין וְלֹא שְׁמַעִין וְלֹא יַדְעִין שְׁבַחְתָּ וְלֹאֱלֹהָא דֵּי נִשְׁמָתְךָ בִּידָהּ וְכֹל אֲרֻחוֹתְךָ לָהּ לֹא הִדְרַתָּ: כד: בְּאֲדִין מִן קְדַמוּהֵי שְׁלִיחַ פְּסָא דֵּי יָדָא וּכְתָבָא דְנָה רְשִׁים: כה: וּדְנָה כְּתָבָא דֵּי רְשִׁים מְנָא מְנָא תִּקְל וּפְרָסִין: כו: דְּנָה פֶּשֶׁר מְלֻכָּא מְנָא: מְנָה אֱלֹהָא מְלֻכּוֹתְךָ וְהַשְׁלִימָה: כז:</p>
---	---

<p>והכרזו עליו שיהיה מושל שלישי במלכות. ל.</p>	<p>תקל: תקילתה במאזנא והשתכחת חסיר: כח:</p>
<p>בו בלילה נהרג בלשאצר המלך הפשדי. פרק ו.</p>	<p>פרס: פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס: כט:</p>
<p>א.</p>	<p>באדין אמר בלשאצר והלבישו לדניאל ארגונא</p>
<p>ודריוש המדי קבל המלכות כבן שנים ששים וששים.</p>	<p>והמניכא די דהבא על צוארה והכרוזו עלוהי די להוא שליט תלתא</p>
<p>ב.</p>	<p>במלכותא: ל:</p>
<p>נאה לפני דריוש, והעמיד על המלכות את הנציבים מאה ועשרין,</p>	<p>בה בליליא קטיל בלשאצר מלכא כשדאה: פרק ו</p>
<p>שיהיו בכל המלכות. ג.</p>	<p>א:</p>
<p>ולמעלה מהם סרכים שלושה שדניאל אחד מהם, שיהיו הנציבים האלה נותנים להם דין וחשבון,</p>	<p>ודריוש מדאה קבל מלכותא כבר שנין שתין ותרתין: ב:</p>
<p>והמלך לא יהיה נזק. ד.</p>	<p>שפר קדם דריוש והקים על מלכותא לאחשדרפניא מאה ועשרין</p>
<p>אז הנניאל זה היה גובר על הסרכים והנציבים, מפני שרות יתרה בו, והמלך תשב להעמידו על כל המלכות.</p>	<p>די להון בכל מלכותא: ג:</p>
<p>ה.</p>	<p>ועלא מנהון סרכין תלתא די דניאל תד מנהון די להון אחשדרפניא אלין יתבין להון טעמא ומלכא לא להוא נזק: ד:</p>
<p>אז הסרכים והנציבים היו מבקשים עלה למצא לדניאל מצד המלכות,</p>	<p>אדין דניאל דנה הוא מתנצח על סרכיא ואחשדרפניא כל קבל די רות יתירא בה ומלכא עשית להקמותה על כל מלכותא: ה:</p>
<p>וכל עלה ופגם לא יכלים למצא, מפני שנאמן הוא, וכל שגיאה ופגם לא נמצא עליו. ו.</p>	<p>ה:</p>

<p>אז האנשים ההם אומרים: שלא נמצא לדניאל זה כל עלה, כי אם מצאנו עליו בדת אלהיו. ז. אז הסרכים והנציבים האלה נתאספו אל המלך, וקראו אומרים לו: דרינוש המלך, לעולמים חיה! ח. התיעצו כל סרכי המלכות, הסגנים והנציבים, היועצים והפחות, להעמיד חק המלך ולתוק אסור, אשר כל אשר יבקש בקשה מכל אלוה ואדם, עד ימים שלשים, כי אם ממך המלך, ישלך לבור האריות. ט. עפה, המלך, תעמיד האסור ותרשם הכתב, שלא לשנות, כחק מדי ופרס אשר לא יעבר. י. אז המלך דרינוש רשם הכתב והאסור. יא. ודניאל, כאשר ידע שגורשם הכתב, נכנס לביתו, וחלונות פתוחים לו בעליתו מול ירושלים, ופעמים שלש ביום, הוא פורע על ברקיו, ומתפלל ומודה לפני אלהיו, כמו שהיה עושה מלפני זה. יב. אז האנשים ההם נתאספו, ומצאו את דניאל מבקש ומתחנן לפני אלהיו. יג. אז קרבו ואומרים לפני המלך על אסור</p>	<p>אדין סרכיא ואחשדרפניא הוּוּ בעין עלה להשפחה לדניאל מצד מלכותא וכל עלה ושחיתה לא יכלין להשפחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושחיתה לא השתכחת עלוהי: ו: אדין גבריא אלף אמרין די לא נהשפח לדניאל הנה כל עלא להן השפחנה עלוהי בדת אלהה: ז: אדין סרכיא ואחשדרפניא אלן הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דרינוש מלכא לעלמין חיי: ח: אתיעטו כל סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא הדבריא ופחותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל די יבעה בעו מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן מנף מלכא יתרמא לגב אריותא: ט: כען מלכא חקים אסרא ותרשם כתבא די לא להשניה פדת מדי ופרס די לא תעדא: י: כל קבל דנה מלכא דרינוש רשם כתבא ואסרא: יא: ודניאל כדי ידע די רשים כתבא על לביתה וכוין פתיחן לה בעליתה נגד ירושלם</p>
--	--

וְזָמַנִּין תְּלַתָּהּ בְּיוֹמָא הוּא בְּרַף עַל בְּרִכּוּהֵי
וּמְצִלָּא וּמוֹרָא קֳדָם אֱלֹהֵהּ
כָּל קָבֵל הִי הָנָא עָבַד מִן קֳדַמַת דְּנָה:
יב:

אֲדִין גְּבַרְיָא אֵלֶף הִרְגָּשׁוּ
וְהִשְׁפַּחוּ לְדַנְיָאֵל בְּעָא וּמִתְחַנֵּן קֳדָם אֱלֹהֵהּ:
יג:

בְּאֲדִין קְרִיבּוּ וְאֲמַרִין קֳדָם מַלְכָּא עַל אֶסְר
מַלְכָּא:
הָלָא אֶסְר רִשְׁמַתָּ,

הִי כָּל אֲנָשׁ הִי יִבְעָה מִן כָּל אֱלֹהֵי וְאֲנָשׁ
עַד יוֹמִין תְּלַתִּין לְהֵן מִנְּךָ מַלְכָּא,
יִתְרַמָּא לְגוּב אַרְיֹתָא?
עֲנֵה מַלְכָּא וְאָמַר:

יִצְיָבָא מַלְתָּא כְּדַת מְדִי וּפְרַס הִי לָא תְּעֵדָא:
יד:

בְּאֲדִין עֲנֵו וְאֲמַרִין קֳדָם מַלְכָּא:
הִי דַּנְיָאֵל הִי מִן בְּנֵי גְלוּתָא הִי יְהוּד,
לָא שָׁם עָלֶיךָ מַלְכָּא טַעַם וְעַל אֶסְרָא הִי
רִשְׁמַתָּ,

וְזָמַנִּין תְּלַתָּהּ בְּיוֹמָא בְּעָא בְּעוֹתָהּ:
טו:

אֲדִין מַלְכָּא כְּדִי מַלְתָּא שְׁמַע
שְׂגִיָא בְּאֵשׁ עֲלוּהִי וְעַל דַּנְיָאֵל שָׁם כָּל
לְשִׁיזְבוּתָהּ

וְעַד מְעַלִּי שְׁמָשָׂא הָנָא מִשְׁתַּדֵּר לְהַצְלוּתָהּ:
טז:

בְּאֲדִין גְּבַרְיָא אֵלֶף הִרְגָּשׁוּ עַל מַלְכָּא
וְאֲמַרִין לְמַלְכָּא

דַּע מַלְכָּא הִי דַּת לְמְדִי וּפְרַס
הִי כָּל אֶסְר וּקְיָם הִי מַלְכָּא יְהֻקְיָם לָא
לְהַשְׁנֵיָהּ:

תְּמַלֵּךְ:

הָלָא אֶסְר רִשְׁמַתָּ,
שְׂכָל אִישׁ אִישׁ יִבְקֵשׁ מִכָּל אֱלוֹהֵי וְאָדָם,
עַד יָמִים שְׁלֹשִׁים, כִּי אִם מִמְּךָ תְּמַלֵּךְ,
יִשְׁלַף לְבוּר הָאֲרִיּוֹת?
עוֹנָה תְּמַלֵּךְ וְאָמַר:
נְכוּן תְּדַבֵּר, כְּחַק מְדִי וּפְרַס אֲשֶׁר לָא יַעֲבֹר.
יד.

אֲזַ עֲנֵו וְאֲמַרִים לְפָנֵי תְּמַלֵּךְ:
שְׁדַנְיָאֵל אֲשֶׁר מִבְּנֵי הַגּוֹלָה שֶׁל יְהוּדָה,
לָא שָׁם עָלֶיךָ תְּמַלֵּךְ לָב, וְעַל הָאֶסְרֵי אֲשֶׁר
רִשְׁמַתָּ,
וּפְעָמִים שְׁלֹשׁ בְּיוֹם מִבְּקֵשׁ בְּקִשְׁתּוֹ.
טו.

אֲזַ תְּמַלֵּךְ, כְּאֲשֶׁר תְּדַבֵּר שְׁמַע,
תְּרַבָּה רַע עָלֶיךָ, וְעַל דַּנְיָאֵל שָׁם לָב לְהוֹשִׁיעוֹ,
וְעַד בּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ הִיָּה מִשְׁתַּדֵּל לְהַצִּילוֹ.
טז.

אֲזַ הָאֲנָשִׁים הָהֵם נִתְאַסְפוּ עַל תְּמַלֵּךְ
וְאֲמַרִים לְמַלְכָּךָ:
דַּע, תְּמַלֵּךְ, שְׁחַק לְמְדִי וּפְרַס,

שְׂכָל אֶסְר וְחַק אֲשֶׁר תְּמַלֵּךְ יַעֲמִיד, אִין
לְשִׁנּוֹת.
יז.

אֲזַ תְּמַלֵּךְ אָמַר,
וְהִבִּיאוּ אֶת דַּנְיָאֵל וְהַשְׁלִיכוּ לְבוּר שֶׁל הָאֲרִיּוֹת.
עוֹנָה תְּמַלֵּךְ וְאָמַר לְדַנְיָאֵל:

אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר אַתָּה עוֹבֵד אוֹתוֹ תְּמַיִד, הוּא
יוֹשִׁיעֶךָ.
יח.

וְהוֹבֵאָה אֶכֶן אַחַת וְהוֹשִׁמָה עַל פִּי הַבוּר,
וְחַתְּמָה תְּמַלֵּךְ בְּטַבְּעוֹתָיו וּבְטַבְּעוֹת גְּדוּלָּיו,

יז:

בַּאֲדִין מֶלֶכָא אָמַר

וְהִיתִיו לְדִנְיָאֵל וּרְמוֹ לְגַבְא דִּי אַרְיֹוּתָא

עֲנָה מֶלֶכָא וְאָמַר לְדִנְיָאֵל

אַלְהֵךְ דִּי אַנְתָּ פִּלַּח לֵהּ בַּתְדִּירָא הוּא

לְשִׁיזְבוּנְךָ:

יח:

וְהִיתִית אַכְּן תְּדָה וְשָׁמַת עַל פִּם גַּבְא

וְחַתְמָה מֶלֶכָא בְּעֻזְקָתָהּ וּבְעֻזְקַת רַבְרַבְנֹוּהִי

דִּי לֹא תִשְׁנָא צְבוּ בְּדִנְיָאֵל:

יט:

אַדִּין אָזַל מֶלֶכָא לְהִיכְלָהּ וּבַת טָוֵת

וְדַחֲוֹן לֹא הִנְעַל קַדְמוּהִי וְשִׁנְתָּה נִבְּתָ עֲלוּהִי:

כ:

בַּאֲדִין מֶלֶכָא בְּשִׁפְרָפְרָא יְקוּם בְּנִגְהָא

וּבַהֲתַבְהֵלָהּ לְגַבְא דִּי אַרְיֹוּתָא אָזַל:

כא:

וּכְמַקְרָבָהּ לְגַבְא לְדִנְיָאֵל בְּקַל עֲצִיב זַעַק

עֲנָה מֶלֶכָא וְאָמַר לְדִנְיָאֵל

דִּנְיָאֵל עֲבַד אֱלֹהָא חַיָּא

אַלְהֵךְ דִּי אַנְתָּ פִּלַּח לֵהּ בַּתְדִּירָא

הִיכַל לְשִׁיזְבוּתְךָ מִן אַרְיֹוּתָא:

כב:

אַדִּין דִּנְיָאֵל עִם מֶלֶכָא מַלְל

מֶלֶכָא לְעֲלָמִין חַיִּי:

כג:

אַלְהִי שְׁלַח מַלְאַכָּה

וּסְגַר פִּם אַרְיֹוּתָא וְלֹא חַבְלוּנִי

כָּל קָבַל דִּי קְדָמוּהִי זָכוּ הַשְׁתַּכַּחַת לִי

וְאִף קַדְמִיךָ מֶלֶכָא חַבּוּלָהּ לֹא עַבְדַּת:

כד:

בַּאֲדִין מֶלֶכָא שָׁגִיא טָאב עֲלוּהִי

אָשֶׁר לֹא יִשְׁתַּנֶּה רְצוֹן בְּדִנְיָאֵל.

יט.

אָז הִלְךְ הַמֶּלֶךְ לְהִיכְלוֹ וְלֵן צָם,

וְשִׁלְחָנוֹת לֹא הִבִּיא לְפָנָיו וּשְׁנָתוֹ נִדְרָה עָלָיו.

כ.

אָז הַמֶּלֶךְ בִּשְׁחַר יַעֲמֹד בְּאוּר,

וּבְמַהִירוֹת לְבוּר שֶׁל הָאֲרִיּוֹת הִלְךְ.

כא.

וּכְקָרְבוֹ לְבוּר אֵל דִּנְיָאֵל בְּקוֹל עֲצוּב צָעַק,

עוֹנָה הַמֶּלֶךְ וְאָמַר לְדִנְיָאֵל:

דִּנְיָאֵל, עֲבַד הָאֵל חַיִּי!

אַלְהֵיךְ אָשֶׁר אַתָּה עוֹבֵד אוֹתוֹ תָּמִיד,

הֲאֵם יָכֹל לְהוֹשִׁיעֶךָ מִן הָאֲרִיּוֹת?

כב.

אָז דִּנְיָאֵל עִם הַמֶּלֶךְ דִּבֶּר:

הַמֶּלֶךְ, לְעוֹלָמִים חַיָּה!

כג.

אַלְהִי שְׁלַח מַלְאַכּוֹ

וּסְגַר פִּי הָאֲרִיּוֹת וְלֹא פָּגְעוּ בִּי,

מִפְּנֵי שְׁלִפְנָיו זָכוּת נִמְצְאָה לִּי,

וְאִף לְפָנֶיךָ הַמֶּלֶךְ נִזְק לֹא עָשִׂיתִי.

כד.

אָז הַמֶּלֶךְ הִרְבָּה הִיָּה טוֹב עָלָיו,

וְאֵת דִּנְיָאֵל אָמַר לְהַעֲלוֹת מִן הַבוּר

וְהַעֲלָה דִּנְיָאֵל מִן הַבוּר,

וְכָל נִזְק לֹא נִמְצָא בּוֹ, אָשֶׁר הָאֱמִין בְּאֱלֹהָיו.

כה.

וְאָמַר הַמֶּלֶךְ,

וְהִבִּיאוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵם אָשֶׁר הִלְשִׁינוּ עַל דִּנְיָאֵל,

וּלְבוּר הָאֲרִיּוֹת הַשְּׁלִיכוּ אוֹתָם, בְּנִיחָם וּנְשִׁיחָם.

וְלֹא הִגִּיעוּ לְקַרְקַעֵת הַבוּר,

עַד שֶׁהִשְׁתַּלְטּוּ בָּהֶם הָאֲרִיּוֹת וְכָל עֲצְמוֹתֵיהֶם

<p>רסקו. כו. אז דריגוש המלך כתב: לכל העמים, האמות והלשונות אשר שוכנים בכל הארץ, שלומכם ירבה! כז. מלפני נתן צו, שבכל שלטון מלכותי, יהיו תרדים ופוחדים מלפני אלהיו של דניאל, אשר הוא האל החי וקיים לעולמים, ומלכותו שלא תפסד ושלטונו עד הסוף. כח. מושיע ומציל, ועושה אותות ומופתים בשמים ובארץ, אשר הושיע את דניאל מיד האריות. כט. ודניאל זה הצליח במלכות הריגוש, ובמלכות כורש הפרסי:</p>	<p>וידניאל אמר להנסקה מן גבא והסק דניאל מן גבא וכל תבל לא השתכח בה די הימן באלהה: כה: ואמר מלכא והיתיו גבריאל אלף די אכלו קרצוהי די דניאל ולגב ארינותא רמו אנון בגיהון ונשיהון ולא מטו לארעית גבא עד די שלטו בהון ארינותא וכל גרמיהון הדקו: כו: באדין דריגוש מלכא כתב לכל עממיא אמיא ולשניא די דירין בכל ארעא שלמכון ישגא: כז: מן קדמי שים טעם די בכל שלטן מלכותי להון זיעין ודתלין מן קדם אלהה די דניאל די הוא אלהא חיא וקיים לעלמין ומלכותה די לא תתחבל ושלטנה עד סופא: כח: משיזב ומצל ועבד אתין ותמהין בשמיא ובארעא די שייזב לדניאל מן יד ארינותא: כט: ודניאל דנה הצליח במלכות דריגוש ובמלכות כורש פרסא:</p>
<p>פרק ז א. בשנת אחת לבלאשצר מלך בבל, דניאל תלום האה ומראי ראשו על משכבו, אז התלום כתב ראש דברים אמר. ב. עונה דניאל ואומר: רואה הייתי בחזיוני עם הלילה, והנה ארבע רוחות השמים מגיחות לי הגדול. ג.</p>	<p>פרק ז א: בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל</p>
<p>וארבע חיות גדולות עולות מן הים, שונות זו מזו.</p>	<p>א: בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל</p>

<p>ד. הָרֵאשׁוּנָה כְּאַרְיֵה, וּכְנָפִים שֶׁל נֶשֶׁר לָהּ. רוֹאֵה הָיִיתִי, עַד אֲשֶׁר נִמְרָטוּ כְּנָפֶיהָ וּנְשָׂאָה מִן הָאָרֶץ, וְעַל רִגְלִים כְּאָדָם הַעֲמִדָה, וְלֵב אָדָם נָתַן לָהּ. ה. וְהִנֵּה תִּיָּה אַחֲרַת שְׁנֵיהָ, דוֹמָה לְדָב, וְלֹצֵד אֶחָד הַעֲמִדָה, וְשִׁלֵּשׁ צְלָעוֹת בְּפִיהָ בֵּין שְׁנֵיהָ, וְכֵן אוֹמְרִים לָהּ: קוֹמִי אֲכָלִי בִּשְׂר הַרְבֵּה. ו. אַחֲרֵי זֶה רוֹאֵה הָיִיתִי, וְהִנֵּה אַחֲרַת כְּנֹמֵר, וְלָהּ כְּנָפִים אַרְבַּע שֶׁל עוֹף עַל גִּבָּהּ, וְאַרְבָּעָה רָאשִׁים לַחֲתִיָּה, וְשִׁלְטוֹן נָתַן לָהּ. ז. אַחֲרֵי זֶה רוֹאֵה הָיִיתִי בְּמִרְאֵי הַלְּלָהּ, וְהִנֵּה תִּיָּה רְבִיעִית, נוֹרְאָה וְאֵימָתָנִית וְחִזְקָה מְאֹד, וְשָׁנִים שֶׁל בְּרִזָּל לָהּ גְּדוּלוֹת, אוֹכֵלֶת וְשׁוֹחֲקֶת, וְהִשָּׂאָר בְּרִגְלֶיהָ רוֹמֶסֶת, וְהִיא מְשַׁנֶּה מִכָּל הַחַיּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵיהָ, וְקַרְנִים עֲשָׂר לָהּ. ח. מִסְתַּכֵּל הָיִיתִי בְּקַרְנִים, וְהִנֵּה קֶרֶן אַחֲרַת קִטְנָה עֲלֶתָה בֵּינֵיהֶם, וְשִׁלֵּשׁ מִן הַקַּרְנִים הָרֵאשׁוֹנוֹת נֶעְקְרוּ מִלְּפָנֶיהָ. וְהִנֵּה עֵינַיִם כְּעֵינַי אָדָם בְּקֶרֶן הַזֹּאת, וְפֶה מְדַבֵּר גְּדוּלוֹת. ט. רוֹאֵה הָיִיתִי,</p>	<p>דְּנִיאל חָלַם חֲזוֹה וְחִזּוֹי רֵאשָׁה עַל מִשְׁכַּבָּהּ בְּאֲדִין חֲלֻמָּא כְּתִב רֵאשׁ מַלְיָן אָמַר: ב: עֲנֵה דְנִיאל וְאָמַר חֲזוֹה הַגִּית בְּחִזּוֹי עִם לִילְיָא וְאָרו אַרְבַּע רוּחֵי שְׁמַיָּא מְגִיחִין לִימָא רַבָּא: ג: וְאַרְבַּע חִיּוֹן רַבְרָבִין סִלְקוּן מִן יַמָּא שְׁנַיִן דָּא מִן דָּא: ד: קְדַמְיָתָא כְּאַרְיֵה וְגַפִּין דֵּי נֶשֶׁר לָהּ חֲזוֹה הַגִּית עַד דֵּי מְרִיטוּ גִּפְהָ וְנִטְלִית מִן אַרְעָא וְעַל רִגְלִין כְּאָנָשׁ הַקִּימַת וְלֵבָב אָנָשׁ יְהִיב לָהּ: ה: וְאָרו חִיּוֹה אַחֲרֵי תְּנִינָה דְמָיָה לְדָב וְלִשְׁטֵר תַּד הַקִּמַת וְתִלְתַת עֲלֵעִין בְּפִמָּה בֵּין שְׁנֵיהָ וְכֵן אֲמַרִין לָהּ קוֹמִי אֲכָלִי בִּשְׂר שְׁגִיא: ו: בְּאַתֵּר דְּנָה חֲזוֹה הַגִּית וְאָרו אַחֲרֵי כְּנֹמֵר וְלָהּ גַּפִּין אַרְבַּע דֵּי עוֹף עַל גִּבָּהּ וְאַרְבָּעָה רָאשִׁין לַחֲתִיּוֹתָא וְשִׁלְטָן יְהִיב לָהּ: ז: בְּאַתֵּר דְּנָה חֲזוֹה הַגִּית בְּחִזּוֹי לִילְיָא וְאָרו חִיּוֹה רְבִיעִיָּה דְחִילָה וְאֵימָתָנִי וְתַקִּיפָא יְתִירָא וְשְׁנַיִן דֵּי פְרִזָּל לָהּ וְכַרְכָּן אֲכָלָהּ וּמְדַקָּה וְשִׂאָרָא בְּרִגְלָהּ רַפְסָה</p>
---	---

וְהִיא מְשַׁנֶּה מִן כָּל חַיּוֹתָא דִּי קִדְמָה
וְקִרְנִין עֶשֶׂר לָהּ:

ח:

מִשְׁתַּכֵּל הָיִית בְּקִרְנֵיָא

וְאֵלוּ קִרְנֵי אַחֲרֵי זַעֲרָה סִלְקַת בִּינֵיהֶן

וַתִּלְתֵּת מִן קִרְנֵיָא קִדְמֵיתָא אַתְּעַקְרָה מִן קִדְמָה

וְאֵלוּ עֵינִין כַּעֲיֵנֵי אֲנָשָׁא בְּקִרְנָא דָּא

וּפִם מִמְלַל רַבְרָבִין:

ט:

חֲזָה הָיִית

עַד דִּי כְּרִסְנִין רְמִיו וְעַתִּיק יוֹמִין יְתֵב

לְבוּשָׁה כְּתִלְגַּח חֲנָר וְשִׁעַר רֵאשָׁה כַּעֲמַר נִקָּא

כְּרִסְיָה שְׂבִיבִין דִּי נֹר גְּלִגְלוּהִי נֹר דְּלִק:

י:

נְהַר דִּי נֹר נָגַד וְנִפְק מִן קִדְמוּהִי

אֶלְף אֶלְפִין יִשְׁמְשׁוּנָה וְרַבּוּ רַבְבִּין קִדְמוּהִי

יְקוּמוּן

דִּינָא יְתֵב וְסַפְרִין פְּתִיחוּ:

יא:

חֲזָה הָיִית

בְּאֵדִין מִן קַל מְלֵיא רַבְרַבְתָּא דִּי קִרְנָא

מִמְלָלָה

חֲזָה הָיִית

עַד דִּי קְטִילַת חַיּוֹתָא

וְהוּבַד גְּשָׁמָה וְיַהֲיִיבַת לִיקְדַת אֲשָׁא:

יב:

וְשִׁעַר חַיּוֹתָא הָעֵדִיו שְׁלִטְנָהוּן

וְאַרְכָּה בְּחִיִּין יַהֲיִיבַת לְהוֹן עַד זְמַן וְעַדָּן:

יג:

חֲזָה הָיִית בְּחֻזֵי לִילְיָא

וְאַרוּ עִם עֲנֵנֵי שְׁמֵיא כְּבַר אֲנָשׁ אַתָּה הָנָה

וְעַד עַתִּיק יוֹמֵיא מְטָה וְקִדְמוּהִי הַקְּרִבוּהִי:

עַד אֲשֶׁר כְּסָאוֹת הָשְׁלִכוּ, וְזִקְנֵי יָמִים יָשֵׁב,
לְבוּשׁוֹ כְּשִׁלְג לֶבֶן וְשִׁעַר רֵאשׁוֹ כְּצִמְרֵי נָקִי,
כְּסָאוֹ שְׂבִיבִים שֶׁל אֵשׁ גְּלִגְלוּ אֵשׁ בּוֹעֲרָת.
י.

נְהַר שֶׁל אֵשׁ נִמְשָׁךְ וְיוֹצֵא מִלְּפָנָיו,

אֶלְף אֶלְפִים יִשְׁרָתוּהוּ וְרַבּוּא רַבְבוֹת לְפָנָיו

יַעֲמָדוּ,

הַמְשַׁפֵּט יָשֵׁב וְסַפְרִים נִפְתָּחוּ.

יא.

רוּאָה הָיִיתִי,

אֲזַ, מִקּוֹל הַדְּבָרִים הַגְּדוֹלִים אֲשֶׁר תִּקְרַן מִדְּבָרָת,

רוּאָה הָיִיתִי,

עַד אֲשֶׁר נִהַרְגָה תַחֲיָה,

וְהִשְׁמַד גּוֹפָה וְנִתְּנָה לְשִׁרְפַת הָאֵשׁ.

יב.

וְשִׁעַר הַחַיּוֹת, הָעֵבִירוּ שְׁלִטוֹנָן,

וְאַרְכָּה בְּחַיִּים נִתְּנָה לָהֶם עַד זְמַן וְעַתָּה.

יג.

רוּאָה הָיִיתִי בְּמֵרְאֵי הַלֵּילָה,

וְהִנֵּה עִם עֲנֵנֵי הַשָּׁמַיִם כְּבָן אִישׁ בָּא הָיָה,

וְעַד עַתִּיק הַיָּמִים הִגִּיעַ וּלְפָנָיו הַקְּרִיבוּהוּ.

יד.

וְלוֹ נִתַּן שְׁלִטוֹן וְכְבוֹד וּמְלָכוּת,

וְכָל הָעַמִּים, הָאֲמוֹת וְהַלְשׁוֹנוֹת אוֹתוֹ יַעֲבְדוּ,

שְׁלִטוֹנוֹ שְׁלִטוֹן עוֹלָם שְׁלֵא יַעֲבֹר,

וּמְלָכוּתוֹ אֲשֶׁר לֹא תִפְסַד.

טו.

קִצְרָה רִיחֵי אֲנִי דְנִיַּאל בְּתוֹךְ גְּדָנָה,

וּמֵרְאֵי רֵאשֵׁי יְבַהֲלוּנִי.

טז.

קִרְבַּתִּי אֶל אַחַד מִן הָעוֹמְדִים,

וְהִנְכוֹן אֲבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ עַל כָּל זֶה,

<p>וְאָמַר לִי וּפְתֹרוֹן הַדְּבָרִים יוֹדִיעֵנִי: יז.</p>	<p>י ד: וְלֵאמֹר יְהִיב שְׁלֹטָן וַיִּקְרַע וּמַלְכוֹ</p>
<p>אֵלֶּה הַחַיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת אֲשֶׁר הֵן אַרְבַּע, אַרְבַּעַת מַלְכִּים יַעֲמְדוּ מִן הָאָרֶץ.</p>	<p>וְכָל עַמְמֵי אֲמִיָּא וְלִשְׁנֵי לֵה יִפְלְחוּן שְׁלֹטְנָה שְׁלֹטָן עָלֵם הִי לֹא יַעֲדָה</p>
<p>יח. וַיִּקְבְּלוּ הַמַּלְכוֹת קְדוּשֵׁי עֲלִיוֹנִים,</p>	<p>וּמַלְכוּתָהּ הִי לֹא תִתְחַבֵּל: טו:</p>
<p>וַיִּירָשׁוּ הַמַּלְכוֹת עַד הָעוֹלָם וְעַד עוֹלָם הָעוֹלָמִים.</p>	<p>אַתְּפֹרִית רוּחֵי אֲנָה דְנִיָּאל בְּגוֹא נְדָנָה וְחֲזוּי רֵאשִׁי יִבְחַלְנִי:</p>
<p>יט. אֲזִי רְצִיטִי לְאַמַּת עַל הַחַיָּה הַרְבִּיעִית,</p>	<p>טז: קִרְבַּת עַל חַד מִן קְאֲמֵיָא</p>
<p>אֲשֶׁר הִיְתָה שׁוֹנָה מִכָּלֵן, נוֹרְאָה מְאֹד, שְׁנֵיָה שֶׁל בְּרוֹזֵל וְצַפְרָנִיָּה שֶׁל נַחֲשֵׁת,</p>	<p>וַיִּצְיָבָא אֲבַעָא מִנָּה עַל כָּל הַנָּה וַאֲמַר לִי וּפְשָׁר מְלִיָּא יְהוּדַעֲנִי:</p>
<p>אוֹכֶלֶת שׁוֹחֶקֶת וְהַשְּׂאָר בְּרַגְלֶיהָ רוֹמְסֶת, כ.</p>	<p>יז: אֵלֶּיךָ חַיּוֹתָא רַבְרַבְתָּא הִי אֲנִין אַרְבַּע</p>
<p>וְעַל הַקְּרָנִים עֶשֶׂר אֲשֶׁר בְּרֵאשֵׁיהָ, וְאַחֲרַת אֲשֶׁר עָלְתָה וְנִפְלוּ מִלְּפָנֶיהָ שְׁלֹשׁ,</p>	<p>אַרְבַּעַת מַלְכִּין יְקוּמוּן מִן אַרְעָא: יח:</p>
<p>וְהַקְּרָן הַהוּא וְעֵינָיִם לֵה וּפָה מְדַבֵּר גְּדוֹלוֹת, וּמְרֹאָה גְּדוֹל מִחַבְרוֹתֶיהָ.</p>	<p>וַיִּקְבְּלוּן מַלְכוּתָא קְדִישֵׁי עֲלִיוֹנִין וַיִּחְסְנוּן מַלְכוּתָא עַד עָלְמָא וְעַד עָלְמֵיָא:</p>
<p>כא. רוֹאָה הִיְתִי,</p>	<p>יט: אַדִּין צְבִית לִיִּצְבָּא עַל חַיּוֹתָא רְבִיעִיתָא</p>
<p>וְהַקְּרָן הַהוּא עוֹשֶׂה מַלְחָמָה עִם קְדוּשִׁים, וַיִּכְלָה לָהֶם.</p>	<p>הִי הָנֹת שְׁנֵיָה מִן כָּלֵתֵן דְּחִילָה יִתִּיקָה שְׁנָה הִי פְרוֹזֵל וְטַפְרָה הִי נַחֲשׁ</p>
<p>כב. עַד אֲשֶׁר בָּא עֲתִיק הַיָּמִים</p>	<p>אַכְלָה מְדָקָה וּשְׂאָרָא בְּרַגְלָה רְפִסָּה: כ:</p>
<p>וְהַמְשַׁפֵּט נִתָּן לְקְדִישֵׁי עֲלִיוֹנִים, וְהַזְמַן הַגִּיעַ, וְהַמַּלְכוֹת יָרָשׁוּ קְדוּשִׁים.</p>	<p>וְעַל קְרָנֵיָא עֶשֶׂר הִי בְרֵאשֵׁיהָ וְאַחֲרֵי הִי סִלְקַת וּנְפִלָה מִן קְדָמָה תִּלְת</p>
<p>כג. כִּן אָמַר:</p>	<p>וְקְרָנָא דְכִן וְעֵינִין לֵה וּפִם מְמַלֵּל רַבְרַבִּין וְחֲזוּוֹה רַב מִן חַבְרַתָּה:</p>
<p>הַחַיָּה הַרְבִּיעִית, מַלְכוּת רְבִיעִית תְּהִיָּה בְּאָרֶץ, אֲשֶׁר תְּהִיָּה שׁוֹנָה מִכָּל הַמַּלְכוּתֹת,</p>	<p>כא: חֲזוּה תְּהִיָּה</p>
<p>וְתֹאכַל כָּל הָאָרֶץ וְתִדְוִשְׁנָה וְתִשְׁחַקָּה. כד.</p>	<p>וְקְרָנָא דְכִן עֲבָדָה קָרַב עִם קְדִישִׁין וַיִּכְלָה לָהוּן:</p>

כב:

עד די אַתָּה עתיק יומיא
וְדִינָא יֵהֵב לְקַדְיָשִׁי עֲלִיוֹנִין
וְזַמְנָא מְטָה וּמְלָכוּתָא הֶחֱסֵנוּ קַדְיָשִׁין:

כג:

פֶּן אָמַר

חֵיוֹתָא רְבִיעִיתָא מְלָכוּ רְבִיעִיא תְּהֵוּא בְּאַרְעָא
דִּי תִשְׁנֵא מִן כָּל מְלָכוּתָא
וְתֹאכַל כָּל אַרְעָא וְתִדְוֹשְׁנָה וְתִדְקַנְנָה:

כד:

וְקַרְנָיא עֲשֵׂר מִנָּה מְלָכוּתָה
עֲשָׂרָה מְלָכִין יְקַמּוּן
וְאַחֲרֵן יְקוּם אַחֲרֵיהוֹן וְהוּא יִשְׁנֵא מִן קַדְמָיא
וְתִלְתָּה מְלָכִין יְהַשְׁפֵּל:

כה:

וּמְלִין לְצַד עֲלָאָה יְמַלֵּל
וְלְקַדְיָשִׁי עֲלִיוֹנִין יְבַלֵּא
וְיִסְבֵּר לְהַשְׁנֵיָה זְמַנִּין וְדַת
וְיִתְיַהֲבִין בֵּידָהּ עַד עַדָּן וְעַדְנִין וּפְלַג עַדָּן:

כו:

וְדִינָא יֵתֵב וְשִׁלְטָנָה יְתַעְדִּין
לְתַשְׁמַדָּה וְלְהוֹבְדָה עַד סוּפָא:

כז:

וּמְלָכוּתָה וְשִׁלְטָנָא
וְרְבוּתָא דִּי מְלָכְנָת תְּחוּת כָּל שְׁמַיָּא
יְהִיבַת לְעַם קַדְיָשִׁי עֲלִיוֹנִין
מְלָכוּתָה מְלָכוּת עֲלָם
וְכָל שִׁלְטָנָיא לָהּ יְפֻלְחוּן וְיִשְׁתַּמְעוּן:

כח:

עַד כֶּה סוּפָא דִּי מְלָתָא
אַנְה דְּנִיַּאל שְׁגִיא רַעֲיוֹנִי בְּהַלְנִי
וְזִיוִי יִשְׁתַּנּוּן עָלַי

וְהַקְרַנִּים עֲשֵׂר מִמְּנָה הַמְּלָכוּת,

עֲשָׂרָה מְלָכִים יַעֲמְדוּ,
וְאַחֲרוֹן יַעֲמַד אַחֲרֵיהֶם וְהוּא יִהְיֶה שׁוֹנֵה מִן
הַקּוֹדְמִים,

וּשְׁלֹשָׁה מְלָכִים יִשְׁפִּיל.

כה.

וּדְבָרִים כָּלפִּי הָעֲלִיוֹן יִדְבַר,
וְאֵת קְדוּשֵׁי עֲלִיוֹנִים יְבַלֵּה,
וְיִחָשֵׁב לְשָׁנוֹת זְמַנִּים וְחֵק,
וְיִנְתְּנוּ בִּידוֹ עַד עַתָּה וְעַתִּים נִתְּצִי עַתָּה.

כו.

וְהַמְשַׁפֵּט יֵשֵׁב וְשִׁלְטוֹנוֹ יַעֲבִירוּ,
לְתַשְׁמִיד וּלְאַבְד עַד הַסּוּף.

כז.

וְהַמְּלָכוּת וְהַשִּׁלְטוֹן,
וְהַגְּדֵלָה שֶׁל מְלָכִיּוֹת תַּחַת כָּל הַשְּׁמַיִם,
נִתְּנָה לְעַם קְדוּשֵׁי עֲלִיוֹנִים,
מְלָכוּתוֹ מְלָכוּת עוֹלָם,
וְכָל הַשִּׁלְטוֹנוֹת אוֹתוֹ יַעֲבְדוּ וְיִשְׁמְעוּ [לו].

כח.

עַד כֶּה הַסּוּף שֶׁל תְּדַבֵּר.
אַנִּי דְּנִיַּאל, הַרְבֵּה מִחֲשׁוֹבוֹתַי יְבַהִילוּנִי,
וּמְאוּר פְּנֵי יִשְׁתַּנָּה עָלַי,
וְהַדְּבָר בְּלִבִּי שְׁמַרְתִּי.

עזרא

פרק ד

ח.

רחום הקצין ושמשי הסופר,
כתבו אגרת אחת על ירושלים,
לארתחששתא המלך כף.

ט.

אז רחום הקצין ושמשי הסופר,
ושאר חבריהם השופטים והפקידים,
הטרפליים הפרסים הארכיים הבבלים,
השושניים ההתיים העלמים.

י.

ושאר האמות אשר הגלה אסנפר הגדול
והנכבד,
והושיב אותם בעיר של שומרון ושאר עבר
הנהר,
ועתה,
יא.

זה תקציר האגרת,

אשר שלחו אליו אל ארתחששתא המלך:
עבדיך אנשי עבר הנהר, ועתה,
יב.

ידוע יהיה למלך,

שהיהודים אשר עלו מאצלך אלינו באו,
את ירושלים, העיר המורדת והרעה, בונים,
והחומות השלימו, והיסודות יחברו.

עזרא

פרק ד

ח:

רחום בעל טעם ושמשי ספרא
כתבו אגרה חדה על ירושלם
לארתחששתא מלכא פנמא:

ט:

אדין רחום בעל טעם ושמשי ספרא
ושאר פנותהון דיניא נאפרסתכיא
טרפליא אפרסיא ארפני בבליא
שושנכיא דהיא עלמיא:

י:

ושאר אמיא די הגלי אסנפר רבא וניקרא
והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר
נהרה

וכענת:

יא:

<p>יג. עֲתָה, יְדוּעַ יִהְיֶה לְמֶלֶךְ, שָׂאֵם הָעִיר הִיא תִּבְנֶה, וְהַחֹמוֹת יִשְׁלְמוּ, מִנְדָּה בָּלוּ וְהֶלֶךְ לֹא יִתְּנוּ וְאוֹצֵר מְלָכִים יִנְזֹק. יד. עֲתָה, מִפְּנֵי שֶׁמֶלַח הִחִיכַל מִלְחָנוּ, וְעִירוֹת הַמֶּלֶךְ לֹא הִגִּיזוּ לָנוּ לְרֵאוֹת, עַל זֶה שֶׁלַּחְנוּ וְהוֹדְעָנוּ לְמֶלֶךְ, טו. אֲשֶׁר יִבְדֹּק בְּסֵפֶר הַזְכוּרוֹת שֶׁל אַבוֹתֶיךָ, וְתִמְצָא בְּסֵפֶר הַזְכוּרוֹת, וְתִדְעַ שֶׁהָעִיר הִיא עִיר מוֹרְדָת, וּמִזְקַת מְלָכִים וּמְדִינוֹת, וּמְרִידוֹת עוֹשִׂים בְּתוֹכָהּ מִימֹת הָעוֹלָם, עַל זֶה הָעִיר הִיא הַחֲרֻבָּה. טז. מוֹדִיעִים אֲנִיחֶנוּ לְמֶלֶךְ, שָׂאֵם הָעִיר הִיא תִּבְנֶה, וְהַחֹמוֹת יִשְׁלְמוּ, מִפְּנֵי זֶה, חֵלֶק בְּעֵבֶר הַנֶּהָר אֵין לָךְ. יז. הַדָּבָר שֶׁלַּח הַמֶּלֶךְ: אֶל רְחוּם הַקָּצִין וְשִׁמְשֵׁי הַסּוֹפֵר וּשְׂאֵר חֲבָרִיהֶם אֲשֶׁר יוֹשְׁבִים בְּשׁוֹמְרוֹן וּשְׂאֵר עֵבֶר הַנֶּהָר, שָׁלוֹם! וְעֲתָה, יח. הַמְּכַתֵּב אֲשֶׁר שֶׁלַּחְתֶּם אֵלֵינוּ בְּשִׁלְמוֹת נִקְרָא לְפָנַי. יט. וּמִפְּנֵי נִתֵּן צוֹ וּבִדְקוֹ וּמִצְאוֹ, שֶׁהָעִיר הִיא מִימֹת הָעוֹלָם עַל מְלָכִים</p>	<p>דָּנָה פֶּרֶשְׁגֵן אֲנִרְתָּא הִי שְׁלַחוּ עֲלוּהִי עַל אֲרִתְחִשְׁשִׁתָּא מְלָכָא עֵבֶרְךָ אֲנִשׁ עֵבֶר נִהְרָה וּכְעָנַת: יב: יְדִיעַ לְהוּא לְמֶלֶכָא הִי יְהוּדִיָּא הִי סִלְקוּ מִן לְנִתְרָךְ עֲלִינָא אֲתוּ לִירוּשָׁלַם קְרִיתָא מְרִדְתָּא וּבִאִישְׁתָּא בְּנִין וְשׁוּרֵי שְׁכָלְלוּ וְאִשְׁיָא יְחִיטוּ: יג: כְּעֵן יְדִיעַ לְהוּא לְמֶלֶכָא הִי הֵן קְרִיתָא דָךְ תִּתְבְּנָא וְשׁוּרֵיָהּ יִשְׁתְּכַלְלוּ מִנְדָּה בָּלוּ וְהֶלֶךְ לֹא יִתְּנוּ וְאִפְתֹּם מְלָכִים תִּתְנַזֹּק: יד: כְּעֵן כָּל קָבַל הִי מֶלַח הִיכְלָא מְלַחְנָא וְעִירוֹת מְלָכָא לֹא אֲרִיךְ לָנָא לְמַחְזָא עַל דָּנָה שֶׁלַּחְנָא וְהוֹדְעָנָא לְמֶלֶכָא: טו: הִי יִבְקֵר בְּסֵפֶר הַזְכוּרֵינָא הִי אֲבִתְרָךְ וְתִתְשַׁפַּח בְּסֵפֶר הַזְכוּרֵינָא וְתִתְדַע הִי קְרִיתָא דָךְ קְרִיָּא מְרִדָּא וּמִהַנְזֻקַת מְלָכִין וּמִדְּנֵן וְאִשְׁתַּדּוּר עֲבָדִין בְּגִנְהָ מִן יוֹמַת עֲלָמָא עַל דָּנָה קְרִיתָא דָךְ תִּתְרַבַּת: טז: מִהוֹדְעִין אֲנִתְנָה לְמֶלֶכָא הִי הֵן קְרִיתָא דָךְ תִּתְבְּנָא וְשׁוּרֵיָהּ יִשְׁתְּכַלְלוּ לְקַבֵּל דָּנָה חֵלֶק בְּעֵבֶר נִהְרָא לֹא אִיתִי לָךְ: יז: פִּתְגָמָא שֶׁלַּח מְלָכָא עַל רְחוּם בְּעַל טְעַם וְשִׁמְשֵׁי סְפָרָא וּשְׂאֵר כְּנִוְתֵהוּן</p>
---	---

<p>מתנשאת, ומרד ומרידות נעשה בה. כ. ומלכים חזקים היו על ירושלים, ומושלים בכל עבר הנָהָר, ומדה בלו ונהלף נתן להם. כא. עתה, תנו צו לבטל האנשים הָהֵם, והעיר היא לא תבנה, עד שממני צו ינתן. כב. וזהירים היו שגגה לעשות על זה, למה יגדל הנזק להזיק מלכים! כג. אז משתקציר המכתב של ארתחששתא המלך נקרא לפני רחום ושמשי הסופר וחבריהם, הלכו בזריות לירושלים אל היהודים, ובטלו אותם בזרוע וכת. כד. אז בטלה מלאכת בית האל אשר בירושלים, והיתה בטלה עד שנת שתים למלכות דריוש מלך פרס.</p>	<p>די יתבין בשמרין ושאר עבר נהרה שלם וכעת: יח: נשתונא די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי: יט: ומני שים טעם ובקרו והשפחו די קריתא דף מן יומת עלמא על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד בה: כ: ומלכין תקיפין הוו על ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה ומדה בלו ונהלף מתיהב להון: כא: פען שימו טעם לבטלא גבריא אלך וקריתא דף לא תתבנא עד מני טעמא יתשם: כב: וזהירין הוו שלו למעבד על הנה למה ישגא חבלא להנזקת מלכין: כג: אדין מן די פרשגן נשתונא די ארתחששתא מלכא קרי קדם רחום ושמשי ספרא וכנותהון אזלו בבחילו לירושלם על יהודיא ובטלו המו באדרע וחיל: כד: באדין בטלת עבדת בית אלקא די בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך פרס:</p>
<p>פרק ה א. ונבא חגי הנביא וזכריה בן עדוא הנביאים על היהודים אשר ביהודה ובירושלים, בשם אלהי ישראל עליהם. ב. אז קמו זרבבל בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק, והתחילו לבנות בית האל אשר בירושלים, ועמם הנביאים של האל עוזרים להם.</p>	<p>פרק ה</p>

<p>ג. בו בזמן, בא אליהם תתני פחת עבר הנקה, ושתר בזוני וחכריהם, וכף אומרים להם: מי נתן לכם צו, הפית הנה להבנות ותכניתו זו להשלים?</p>	<p>א: והתנבי חגי נביא וזכריה בר עדוא נביאיא על יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עליהון: ב:</p>
<p>ד. אז כף אמרנו להם: מי הם שמות האנשים אשר זה הבנן בונים?</p>	<p>באדין קמו זרפבל בר שאלתיאל וישוע בר יוצדק ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון נביאיא די אלהא מסעדין להון: ג:</p>
<p>ה. ועין אליהם היתה על זקני היהודים, ולא בטלו אותם, עד [אשר] הדין-וחשבון לדריגוש ילף, ואז ישיבו המכתב על זה.</p>	<p>בה זמנא אתא עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר בזוני ויכנותהון וכן אמרין להם מן שם לכם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה: ד:</p>
<p>ו. תקציר האגרת אשר שלח תתני פחת עבר הנקה, ושתר בזוני וחכריו הפרסים אשר בעבר הנקה, אל דריגוש המלך.</p>	<p>אדין כנמא אמרנא להם מן אנון שמקת גבריא די דנה בנינא בנין: ה:</p>
<p>ז. הדבר שלחו אליו וכף כתוב בתוכו: לדריגוש המלך, השלום הפל!</p>	<p>ועין אלההם הות על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריגוש יקף ואדין יתיבון נשתננא על דנה: ו:</p>
<p>ח. ידוע יהיה למלך שהלכנו ליהודה המדינה, לבית האל הגדול, והוא נבנה אבן גלל, ועץ מושם בקירות, והמלאכה ההיא מהר נעשית, ומצליח בידיהם.</p>	<p>פרשגן אגרתא די שלח תתני פחת עבר נהרה ושתר בזוני ויכנותה אפרסקיא די בעבר נהרה על דריגוש מלכא: ז:</p>
<p>ט. אז שאלנו את הזקנים ההם, וכזאת אמרנו להם: מי שם לכם צו, הפית הנה לבנות, והתכנית הזאת להשלים?</p>	<p>פתגמא שלחו עלוהי וכדנה כתיב בגוה לדריגוש מלכא שלמא כלא: ח: ידיע להוא למלכא די אזלנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא</p>

<p>י. ואף שמוטיהם שאלנו אותם להודיעך, אשר נכתב שם האנשים אשר בראשם. יא. וכזה הדבר השיבנו לאמר: אנחנו הם עבדיו של אלוה השמים והארץ, ובונים הבית אשר היה בנוי מלפני זה שנים רבות, ומלך לישראל גדול בנהו והשלימו. יב. אלא, משהרגיזו אבותינו את אלוה השמים, נתן אותם ביד נבוכדנצר מלך בבל הפשדי, והבית הזה החריבו, והעם הגלה לבבל. יג. אבל בשנת אחת לכורש, המלך של בבל, כורש המלך נתן צו, בית האל הזה להבנות. יד. ואף הכלים של בית האל, של הזהב והכסף, שנבוכדנצר הוציא מן ההיכל אשר בירושלים והוביל אותם להיכל של בבל, הוציא אותם כורש המלך מן ההיכל של בבל, ונתנם לששבצר שמו אשר פחה שמו, טו. ואמר לו: אלה הפלים שא, לך הורד אותם בהיכל אשר בירושלים, ובית האל יבנה על מקומו. טז. אז ששבצר זה, בא נתן את היסודות של בית האל אשר</p>	<p>והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתליא ועבדתא דאספרנא מתעבדא ומצלח בידהם: ט: אדין שאלנא לשביא אלף פגמא אמרנא להם מן שם לכם טעם ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה: י: ואף שמהתהם שאלנא להם להודעותך די נכתב שם גבריא די בראשיהם: יא: וכגמא פתגמא התיבונא לממר אנחנא המו עבדוהי די אלה שמיא וארעא ובנין ביתא די הנה בנה מקדמת דנה שגין שגיאן ומלך לישראל רב בנהי ושכללה: יב: להן מן די הרגזו אבהתנא לאלה שמיא יחב המו ביד נבוכדנצר מלך בבל פסדאה וביתה דנה סתרה ועמה הגלי לבבל: יג: ברם בשנת חדה לכורש מלכא די בבל כורש מלכא שם טעם בית אלהא דנה לבנא: יד: ואף מאניא די בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלים והיבל המו להיכלא די בבל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא די בבל ויהיבו לששבצר שמה די פחה שמה: טו: ואמר לה</p>
--	--

<p>בירושלים, ומאז ועד עתה נבנה ולא נשלם. יז. ועתה אם על המלך טוב, יבדק בבית הגנזים של המלך שם אשר בבבל, אם יש שמפורש המלך נתן צו, לבנות בית האל הזה בירושלים, ורצון המלך על זה ישלח אלינו.</p>	<p>אל מאניא שא אזל אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא על אתרה: טז: אדין ששפצר הך אתא יתב אשיא די בית אלהא די בירושלם ומן אדין ועד כען מתבנא ולא שלם: יז: וכען הן על מלכא טב יתבקר בבית גנזיא די מלכא תמה די בבבל הן איתי די מן פורש מלכא שים טעם למכנא בית אלהא הך בירושלם ורעות מלכא על הנה ישלח עלינא:</p>
<p>פרק ו א. אז דריוש המלך נתן צו, ובדקו בבית הספרים שהגנזים מנחים שם בבבל. ב.</p>	<p>פרק ו א: באדין דריוש מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא די גנזיא מהחתינ תמה בבבל: ב:</p>
<p>ונמצא באחמטא בפירה אשר במדי המדינה, מגלה אחת וכוף כתוב בתוכה הזכרון: ג. בשנת אחת לכוורש המלך, כוורש המלך נתן צו: בית האל בירושלים, הבית יבנה, מקום אשר זוכחים זכחים, ויסודותיו נשאים, גבהו אמות ששים, רחבו אמות ששים.</p>	<p>ג: בשנת חדה וכן כתיב בגנה הכרונה: ג: בשנת חדה לכוורש מלכא כוורש מלכא שם טעם בית אלהא בירושלם ביתא יתבנא אתר די דבחין דבחין ואשוהי מסובלין רומה אמין שתין פתיה אמין שתין: ד: נדפכין די אבן גלל תלתא ונדבך די אע חדת ונפקתא מן בית מלכא תתייב:</p>
<p>ד. נדפכים של אבן גלל שלושה ונדבך של עץ אחד, וההוצאה מבית המלך תנתן. ה. ואף פלי בית האל, של הזקב והכסף, שגבוכדנצר הוציא מן ההיכל אשר בירושלים והוביל לבבל,</p>	<p>ד: נדפכין די אבן גלל תלתא ונדבך די אע חדת ונפקתא מן בית מלכא תתייב:</p>

<p>ו. וישבו וילך להיכל אשר בירושלים למקומו, ויונח בבית האל.</p> <p>ז. עתה, תתני פחת עבר הנָהָר, שֶׁתֵּר בּוֹזְנֵי וְחַבְרֵיהֶם הַפְּרָסִים אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַנָּהָר, רְחוֹקִים הָיוּ מִשָּׁם.</p> <p>ח. הַנִּיחוּ לְמִלְאֲכַת בַּיִת הָאֵל הַזֶּה, פַּחַת הַיְהוּדִים וְלִזְקְנֵי הַיְהוּדִים, בַּיִת הָאֵל הַזֶּה יִבְנוּ עַל מְקוֹמוֹ.</p> <p>ט. וּמִמֶּנִּי נִתֵּן צוֹ, לְמַה שֶׁתַּעֲשׂוּ עִם זְקְנֵי הַיְהוּדִים הָהֵם, לְבָנוֹת בַּיִת הָאֵל הַזֶּה, וּמִנְכָּסֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מִמֶּס עֶבֶר הַנָּהָר, מִהָר הַהוֹצָאָה תִּהְיֶה נִתְּנָה לְאַנְשֵׁים הָהֵם, שֶׁלֹּא לְבָטֵל.</p> <p>י. וּמִה שֶׁצָּרִיכִים, וּבְנֵי שְׁנָרִים וְאֵילִים וּכְבָשִׁים לְעוֹלוֹת לְאַלֹהֵי הַשָּׁמַיִם, חֲטִיִּם מֶלֶח יִין וְשֶׁמֶן כְּמֵאֲמֵר הַפְּהָנִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם, יִהְיֶה נִתֵּן לָהֶם יוֹם בְּיוֹם שֶׁלֹּא בְּרִשְׁלָנוֹת.</p> <p>יא. שִׁיְהִיו מִקְרִיבִים נִיחוּחִים לְאַלֹהֵי הַשָּׁמַיִם, וּמִתְּפִלָּיִם לְחַיֵּי הַמֶּלֶךְ וּבְנָיו.</p> <p>יב. וּמִמֶּנִּי נִתֵּן צוֹ, שֶׁכָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁנֶה הַדָּבָר הַזֶּה, יַעֲקֹר עֵץ מִבֵּיתוֹ וְזָקוּף יִתְּלֶה עָלָיו,</p>	<p>ה: וְאִם מֵאֲנִי בַיִת אֱלֹהֵי הַהֵבָה וְכִסְפָּא הִי נְבוּכַדְנֶצַּר תִּנְפֵק מִן הַיִּכְלָא דִּי בִירוּשָׁלַם וְהִיכַל לְבָבֵל יִתְּיָבוּן וְיִקְרָא לְהַיִּכְלָא דִּי בִירוּשָׁלַם לְאַתְרָהּ וְתַחַת בְּבֵית אֱלֹהֵא:</p> <p>ו: כְּעֵן תַּתְּנִי פַחַת עֶבֶר נְהָרָה שֶׁתֵּר בּוֹזְנֵי וְכַנְוֹתֵהוֹן אֲפֹרְסִכִּיא הִי בְּעֶבֶר נְהָרָה רְחִיקִין הָיוּ מִן תַּמָּה:</p> <p>ז: שְׁבִקוּ לְעִבְדֵיכֶם בַּיִת אֱלֹהֵי דָךְ פַּחַת יְהוּדִיא וְלִשְׁבֵי יְהוּדִיא בַּיִת אֱלֹהֵי דָךְ יִבְנוּן עַל אַתְרָהּ:</p> <p>ח: וּמִנֵּי שִׁים טַעַם לְמָא דִּי תַעֲבֵרוּן עִם שְׁבֵי יְהוּדִיא אֲלֵךְ לְמִכְנָא בַּיִת אֱלֹהֵי דָךְ וּמִנְכָּסֵי מִלְכָּא הִי מִדַּת עֶבֶר נְהָרָה אֲסַפְרָנָא נִפְקָתָא תְּהוּא מִתִּיהָבָא לְגַבְרִיא אֲלֵךְ הִי לֹא לְבָטֵלָא:</p> <p>ט: וּמִה תִּשְׁתֵּן וּבְנֵי תוֹרִין וְדַכְרִין וְאַמְרִין לְעֵלּוֹן לְאַלֹהֵי שְׁמַיָּא חֲנֻטִין מֶלֶח חֲמֵר וּמִשַּׁח כְּמֵאֲמֵר כְּהֵנִיא הִי בִירוּשָׁלַם לְהוּא מִתִּיהָב לָהֶם יוֹם בְּיוֹם הִי לֹא שְׁלוֹ:</p> <p>י: הִי לְהוֹן מִתְקַרְבִּין נִיחוּחִין לְאַלֹהֵי שְׁמַיָּא וּמִצְלִין לְחַיֵּי מִלְכָּא וּבְנוּהִי:</p>
--	---

יא:

ומני שים טעם

די כל אַנש די יִהְשָׁנָא פֿתַגְמָא דְנָה
יִתְנַסַּח אַע מן בִּיתָה וְזָקִיף יִתְמַחָא עֲלֵהּ
וּבִיתָה נָלוּ וְיִתְעַבַּד עַל דְנָה:
יב:

ואלקא די שכן שמה תמה

ימגר כל מלך ועם די ישלח ידה להשגיה
לתבלה בית אלקא דף די בירושלם
אנה דריגוש שמת טעם אספרנא יתעבד:
יג:

אדין תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני
וכנותהון

לקבל די שלח דריגוש מלפא כנמא אספרנא
עבדו:
יד:

ושבי יהודיא בנין ומצלחין

בנבואת תגי נביא וזכריה בר עדוא
ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל
ומטעם כורש ודריגוש וארתחששתא מלך
פרס:
טו:

ושיצא ביתה דנה עד יום תלתה לירח אדר
די היא שנת שת למלכות דריגוש מלפא:
טז:

ועבדו בני ישראל פהניא ולויא
ושאר בני גלותא
חנפת בית אלקא דנה בחדוה:
יז:

והקרכו לחנפת בית אלקא דנה
תורין מאה דכרין מאתין
אמרין ארבע מאה

וביתו חרבה יעשה על זה.

יב.

והאל אשר שכן שמו שם,
ימגר כל מלך ועם אשר ישלח ידו לשנות,
להחריב בית האל ההוא אשר בירושלים,
אני דריגוש שמתי צו, מהר יעשה.
יג.

אז תתני פחת עבר הנקר שתר בוזני
וחכריהם,
מכיון ששלח דריגוש המלך כזאת, מהר עשו.
יד.

וזקני היהודים בונים ומצליחים,
בנבואת תגי הנביא וזכריה בן עדוא,
ובנו והשלימו מצו אלה ישראל,
ומצו כורש ודריגוש וארתחששתא מלך פרס.
טו.

והשלים הבית הזה עד יום שלשה לחדש
אדר,
אשר היא שנת שש למלכות דריגוש המלך.
טז.

ועשו בני ישראל הפהנים והלויים
ושאר בני הגולה,

חנפת בית האל הזה בחדוה.
יז.

והקריבו לחנפת בית האל הזה,
שגרים מאה, אילים מאתים,
כבשים ארבע מאה,
וצפירי עזים לחטאות על כל ישראל,
שנים עשר, למנין שבטי ישראל.
יח.

והעמידו הפהנים במשמרותיהם
והלויים במחלקותיהם,

<p>על מלאכת האל אשר בירושלים ככתב ספר משה.</p> <p>פרק ז.</p> <p>יא.</p> <p>וזה תקציר האגרת,</p> <p>אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר,</p> <p>ספר דברי מצוות יי וחקיו על ישראל.</p> <p>יב.</p> <p>ארתחשסתא, מלך המלכים,</p> <p>לעזרא הפהן ספר החק של אלוה השמים וגומר,</p> <p>ועתה.</p> <p>יג.</p> <p>מפני נתן צו</p> <p>אשר כל מתנהב במלכותי,</p> <p>מעם ישראל וכהניו והלויים,</p> <p>ללכת לירושלים עמך, ילך.</p> <p>יד.</p> <p>מפני שמלפני המלך ושבעת יועציו,</p> <p>שלות לפקח על יהודה ועל ירושלים,</p> <p>בחק אלהיך אשר בידך.</p> <p>טו.</p> <p>ולהוביל כסף וזהב,</p> <p>אשר המלך ויועציו התנדבו לאלהי ישראל,</p> <p>אשר בירושלים משפנו.</p> <p>טז.</p> <p>וכל כסף וזהב אשר תמצא בכל מדינת בבל,</p> <p>עם התנדבות העם והכהנים,</p> <p>מתנדבים לבית אלהיהם אשר בירושלים.</p> <p>יז.</p>	<p>וצפירי עזין לחטאה על כל ישראל</p> <p>תרי עשר למנין שבטי ישראל:</p> <p>יח:</p> <p>והקימו כהניא בפלגתהון</p> <p>ולויא במחלקתהון</p> <p>על עבדת אלהא די בירושלם ככתב ספר משה:</p> <p>פרק ז</p> <p>יא:</p> <p>וזה פרשגן הנשתנן</p> <p>אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר</p> <p>ספר דברי מצות יי וחקיו על ישראל:</p> <p>יב:</p> <p>ארתחשסתא מלך מלכיא</p> <p>לעזרא כהנא ספר התא די אלה שמיא גמיר וכענת:</p> <p>יג:</p> <p>מני שים טעם</p> <p>די כל מתנדב במלכותי</p> <p>מן עמא ישראל וכהנוהי ולויא</p> <p>למהך לירושלם עמך יהך:</p> <p>יד:</p> <p>כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת יעטהי</p> <p>שליח לבקרא על יהוד ולירושלם</p> <p>בדת אלהך די בידך:</p> <p>טו:</p> <p>ולהיבלה כסף וזהב</p> <p>די מלכא ויעטוהי התנדבו לאלה ישראל</p> <p>די בירושלם משפנה:</p> <p>טז:</p>
---	---

וְכֹל כֶּסֶף וְדָהָב הֵי תְהִשְׁפַח בְּכֹל מְדִינַת בָּבֶל
 עִם הַתְּנֻדָּבוֹת עִמָּא וְכִהְנִיָּא
 מִתְנַדְבִּין לְבֵית אֱלֹהֵהֶם הֵי בִירוּשָׁלַם:
 יז:
 כָּל קָבֵל דְּנָה אֶסְפְּרָנָא תִקְנָא בְּכֶסֶפָא דְּנָה
 תּוֹרִין דְּכָרִין אִמְרִין וּמִנְחָתָהוֹן וְנִסְכֵיהוֹן
 וְתִקְרַב הֵמוּ עַל מִדְבַּחָה
 הֵי בֵית אֱלֹהֵכֶם הֵי בִירוּשָׁלַם:
 יח:
 וּמָה הֵי עֲלֵךְ וְעַל אַחֵךְ
 יֵיטֵב בְּשָׂאָר כֶּסֶפָא וְדָהָב לְמַעַבְד
 כְּרַעוֹת אֱלֹהֵכֶם תַּעֲבֹדוּן:
 יט:
 וּמֵאֲנִיָּא הֵי מִתְיַהֲבִין לָךְ לְפִלְחָן בֵּית אֱלֹהֵךְ
 הַשְׁלֵם קָדָם אֱלֹהֵ יְרוּשָׁלַם:
 כ:
 וּשְׂאָר חֲשָׁחוֹת בֵּית אֱלֹהֵךְ הֵי יִפֹּל לָךְ לְמִנְתָן
 תִּנְתָן מִן בֵּית גְּנֹזֵי מַלְכָא:
 כא:
 וּמְנִי אָנָה אֲרַתְחַשְׁסְתָּא מַלְכָא שִׁים טַעֵם
 לְכֹל גְּזֻבְרִיָּא הֵי בְעֵבֵר נְהֵרָה
 הֵי כָל הֵי יִשְׁאַלְנִכּוֹן עֲזָרָא כְהֵנָה
 סֵפֶר דָּתָא הֵי אֱלֹהֵ שְׁמִיָּא אֶסְפְּרָנָא יִתְעַבְד:
 כב:
 עַד כֶּסֶף כְּפָרִין מָאָה וְעַד חֲנֻטִין כָּרִין מָאָה
 וְעַד חֲמֵר בִּתְיִן מָאָה וְעַד בִּתְיִן מִשַׁח מָאָה
 וּמְלַח הֵי לֹא כְתָב:
 כג:
 כָּל הֵי מִן טַעֵם אֱלֹהֵ שְׁמִיָּא
 יִתְעַבְד אֲדֻרְזָדָא לְבֵית אֱלֹהֵ שְׁמִיָּא
 הֵי לְמָה לְהוּא קִצְפָּה עַל מַלְכוּת מַלְכָא
 וּבְנוּהֵי:

משום כך, מהר תקנה בכסף הזה
 שָׁרִים, אֵילִים, כְּבָשִׁים וּמִנְחוֹתֵיהֶם וְנִסְכֵיהֶם,
 וְתִקְרִיב אוֹתָם עַל הַמִּזְבֵּחַ
 שֶׁל בַּיִת אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם.
 יח.
 וּמָה שְׂעָלֶיךָ וְעַל אַחֶיךָ
 יֵיטֵב בְּשָׂאָר הַכֶּסֶף וְהַדָּהָב לַעֲשׂוֹת,
 כְּרִצּוֹן אֱלֹהֵיכֶם תַּעֲשׂוּ.
 יט.
 וְהַפְּלִים אֲשֶׁר נִתְּנִים לָךְ לַעֲבוֹרַת בַּיִת אֱלֹהֶיךָ,
 הַשְׁלֵם לְפָנַי אֱלֹהֵי יְרוּשָׁלַיִם.
 כ.
 וּשְׂאָר צָרְכֵי בַיִת אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר יִפֹּל לָךְ לְתַתָּה,
 תִּתֵּן מִבֵּית גְּנֹזֵי הַמֶּלֶךְ.
 כא.
 וּמְנִי אָנֹכִי אֲרַתְחַשְׁסְתָּא הַמֶּלֶךְ נִתֵּן צוּ,
 לְכֹל הַגְּזֻבְרִים אֲשֶׁר בְּעֵבֵר הַנְּהַר,
 שְׂכָל אֲשֶׁר יִשְׁאַלְכֶם עֲזָרָא הַכְּהֵן,
 סוֹפֵר הַחֶק שֶׁל אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם, מִהֵר יַעֲשֶׂה.
 כב.
 עַד כֶּסֶף כְּפָרִים מָאָה, וְעַד חֲטִים פָּרִים מָאָה,
 וְעַד יַיִן בִּתְיִים מָאָה, וְעַד בִּתְיִים שָׁמֶן מָאָה,
 וּמְלַח, שְׁלֹא כְתוּב.
 כג.
 כָּל אֲשֶׁר מִצּוֹ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם,
 יַעֲשֶׂה בְּזִרְיוֹת לְבַיִת אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם,
 שְׁלֵמָה יִהְיֶה קִצְפָּה עַל מַלְכוּת הַמֶּלֶךְ וּבְנָיו?
 כד.
 וְלָכֶם מוֹדִיעִים,
 שְׂכָל הַכְּהֵנִים וְהַלְוִיִּים, הַמְשׁוֹרְרִים הַשׁוֹעֲרִים
 הַנְּתִינִים וְעוֹבְדֵי בַיִת הָאֵל הַזֶּה,
 מִנְּדָה בְּלוּ וְהִלְךְ אֵין סְמִכוֹת לְהַטִּיל עֲלֵיהֶם.

כד:

וילכּם מְהוֹדְעִין

הי כָּל פְּהִנְיָא וְלִנְיָא זְמַרְיָא תְּרַעְיָא

נְתִינְיָא וּפְלַחֵי בֵּית אֱלֹהָא דְנָה

מְנַדָּה בְּלוּ וְהִלְףוּ לָא שְׁלִיט לְמַרְמָא עֲלֵיהֶם:

כה:

וְאַנְתָּ עֲזָרָא פְּחֻכְמַת אֱלֹהֵךְ הִי בִידְךָ

מְנִי שְׁפָטִין וְדִינִין

הִי לְהוֹן דִּינִין לְכָל עַמָּה הִי בְּעֵבֶר נְהִרָה

לְכָל יְדָעֵי דְתֵי אֱלֹהֵךְ

וְדִי לָא יָדַע תְּהוֹדְעוֹן:

כו:

וְכָל הִי לָא לְהוּא עֵבֶד דְתָא הִי אֱלֹהֵךְ

וְדָתָא הִי מְלֻכָא

אֶסְפְּרָנָא דִּינָה לְהוּא מִתְעַבֵּד מִנָּה

הֵן לְמוֹת הֵן לְשִׁרְשֵׁי

הֵן לְעִנְשֵׁי נְכֻסִין וְלְאַסּוּרִין:

כח.

וְאַתָּה עֲזָרָא, פְּחֻכְמַת אֱלֹהֵיךְ אֲשֶׁר בִּידְךָ,

מִנָּה שׁוֹפְטִים וְדִינִים,

שְׂיִהִיו דְנִים אֶת כָּל הָעָם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַנְּהַר,

לְכָל יוֹדְעֵי חֻקֵי אֱלֹהֵיךְ;

וְאֲשֶׁר לֹא יוֹדְעֵי, תוֹדְיעוּ.

כו.

וְכָל שְׂלֵא יִהְיֶה עוֹשֶׂה חֻקֵי שְׁלֵא אֱלֹהֵיךְ

וְהַדִּין שְׁלֵא הַמְּלָךְ,

מִהַר הַדִּין יִהְיֶה נֹעֲשֶׂה מִמְּנוּ,

אִם לְמוֹת, אִם לְחֻרָם,

אִם לְעִנְשֵׁי נְכֻסִים, וְלְאַסּוּרִים.